

DOMOLJUB

ŠTEV. 6.

V LJUBLJANI, DNE 11 FEBRUARJA 1931

LETO 44

Cena 38 Din za celo leto. Za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. V inseratnem delu vsaka drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. Izhaja vsako sredo. Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu »Domoljub«, naročnina, reklamacije in inserati Upravištvu »Domoljub« v Ljubljani.

S ceste na cesto

Število moških postav, ki v najlepših letih svojega življenja hodijo po naših cestah, pritiskajo na kljuke, iščejo dela, prosjačijo, postaja čedalje večje. In kakor vse kaže, se ne bo še kmalu zmanjšalo. Kmetje pa opravičeno tožijo: Davek vedno večji, prosjakov tudi za en čeden davek... vse, kar prodajaš, ima sramotno nizko ceno v primeru z neznanskimi cenami tega, kar kupuješ.

Kje pa je še konec tistih večnih prosjakov! Ali ne beremo in ne slišimo dan za dnevom: Podjetje N. N. je postavilo 40 ljudi na cesto. — Rudnik v L. je že odslužil 50 mladih delavcev, 30 jih je pa še na vagi. — Tovarna v P. je skrčila svoj obrat, 38 delavcev odpuščenih, med njimi polovica družinskih očetov...

Vsi ti in še koliko drugih bo nastopalo pot od hiše do hiše in dan za dnevom se bo od jutra do večera slišala ista pesem: »Dela iščem. — Prosim za kako ponošeno obleko. — Vsaj za eno srajco prosim. — Take čevlje imam, poglejte! — Srám me je prositi, pa moram.«

Kje boš današnji dan dobil človeka, ki bi mogel vsaj eno stotino teh prošnji uslišati!

Vmes med temi izmučenimi postavami pa se tako za izpremembo in za nameček prikaže tudi zabuhel obraz patentiranih pijančkov, ki merijo ceste, prodajajo dolgečas, prosjačijo in ko si naberejo dovolj dinarčkov, si privoščiijo potem merico, da si odmočijo jezik in da si izporejo usta. Pofem pa, če je vreme za to, malo v senco, na počitek in spet naprej po začrtani poti.

Kam bomo prišli, če ne bodo znale naše oblasti teh žalostnih vrst ustaviti! Ustavile bi jih lahko, ampak znati bo treba...

Na drugi strani pa slišimo, da se oblasti v potu svojega obraza trudijo, da bi postavile zapisnike za tlako po cestah. In če prav razumemo dosedanje uredbe, hočejo tistim, ki imajo že itak dela čez glavo, naprtiti še novo delo. Kmeti radi pomanjkanja delovnih moči že itak dovolj tare vsakdanje delo in opravilo. Noben dan mu ni dosti dolg, in vsaka noč mu je prekratka. In obrtniki, ki ima preveč posla s svojim delom, naj svoj poklic opusti in naj gre na cesto. In delavec, ki mu že itak prede trda za vsakdanje potrebe, naj odvrta svoje krvave žulje za odkup za tlako!

Na eni strani hočejo torej ljudi, ki imajo že itak dela čez glavo, preobložiti z delom ali pa z neznošnim davkom, na drugi strani pa veliki kapital množi vrste brezposelnih. In te podpira vsaj danes v veliki množini ljudstvo deloma iz usmiljenja, deloma morebiti iz strahu. Zakaj v boju za življenje, v boju za biti ali ne biti ti ljudje in sploh noben človek ne pozna nobenega ozira. Nevarnost so za javni red in mir. Umreti nočejo, živeti morajo — kako, to je pa drugo vprašanje. Taki ljudje postanejo nevede in nehoti podlaga za komunizem, tisti neprestani strah vladujočih in zapovedujočih...

Brezposelnost tajiti in samemu sebi in javnosti lagati, da je ni, bi bilo smrtni greh.

Zeleti bi bilo, da se na vsak način napravi zapisnik vseh tistih, ki so bili kjerkoli odpuščeni od dela: pri tovarnah, pri rudnikih, pri kateremkoli podjetju. In te ljudi bi bilo treba zaposliti pri napravi novih cest in potov, pri popravci cest, pri zgradbah novih mostov. Pod primernim nadzorsivom seveda in ne v preveliki daljavi od svojih domov; vsaj v domačem okraju. S tem bi se brezposelnost znatno omilila. Kdor bi delal, bi dobil primerno plačo in če bi plača ne bila enakovredna prejšnji plači pri podjetju, naj bi se dovolila podpora iz fondov za brezposelnost. Prepričan sem, da bi pametni ljudje raje prišli za delo, kakor bi živeli od tuje milosti. Če bi pa kdo res ne hotel delati, naj bi pa nobene podpore ne dobil.

Toliko obsovana tlaka, po potrebnem pri nas imenovana tudi kuluk, naj se pa iz proračunov popolnoma izbriše. Mesto nje naj se vpeljejo zopet nekdanje cestne doklade, ki naj se posameznim cestnim odborom redno izplačujejo, pa bodo naše ceste kmalu v redu.

PODRUŽNICE:

Priloga se prvi slovenski zavod
Vzajemna zavarovalnica
Ljubljana
v lastni palači ob Miklošičevi in Masarykovi cesti
Celje, Palača Ljudske posojilnice, Zagreb, Starčevićev trg 6, Sarajevo, Aleksandrova cesta 101, Split, Ulica XI. bika 22, Beograd, Poine

PO SVETU

Katoliška cerkev

s Kardinalski zbor. Po najnovejših podatkih ima kardinalski zbor 70 mest, od katerih pa je sedaj oddanih le 59. Je pet kardinalov-škofov, 50 kardinalov-duhovnikov in so štirje kardinali-dijakoni. 47 jih pripada svetu, 12 pa redovni duhovščini. Najstarejši kardinal je Frühwirth, ki mu je 85 let, najmlajši pa patrijarh v Lisaboni Gonçalves Cerejeira, ki ima šele 43 let in je prejel kardinalski klobuk 1. 1929.

s Razno. Prihodnji nemški katoliški dan se vrši od 26. do 30. avgusta 1931. v nemškem Nürnbergu. — 8389 katoliških duhovnikov opravlja po vsem svetu težke misijonsko službo. — V letu 1930 je preiskala stroga zdravniška komisija 92 slučajev popolnega ozdravljenja v Lurdu. V 18 slučajih se niso mogli zdravniki glede ozdravljenja niti najmanj opreti na zdravniško vedo in so brezpogojno priznali nadnaravno čudotvornost lurdskega vrelca. — Žena japonskega poslanika v ameriškem Washingtonu je že 10 let katoličanka. Na Japonskem je nad 200.000 katoličanov.

Čehoslovaška

s Samoupravne doklade. Pred kratkim se je uredilo vprašanje samoupravnih doklad na Čehoslovaškem. Čehoslovaška je s posebnim zakonom odredila, da doklade na neposredne davke praviloma ne smejo presežati za dežele 160%, za okraje 110% in za občine 200%. Pobiranje doklad preko te izmere je vezano na posebno pogoje. Občine, ki so v prejšnjem letu pobirale preko 150% doklade, imajo v naslednjem letu pravico, da se jim preodkaze vsa v občini predpisana zgradarina. Najvišje doklade znašajo na Čehoslovaškem v celoti res 470%, vendar pa je obremenitev navzlic temu še vedno nižja nego pri nas, zakaj pridobitina znaša po čehoslovaškem zakonu do dohodkov Kč 30.000 samo 1/4%, in pomenjajo torej, n. pr. 470% doklade povišanje obremenitve samo za 2,35%.

Poljska

s Strahote trdnjavske ječe. Poljske stranke so se že dolgo pritoževale nad strašnimi razmerami, v katerih morajo živeti na trdnjavsko ječo obsojeni politični kaznjenci. Te dni je poslanec Sladkovski v poljskem senatu razkril celo vso mu-

ženj, ki so zadevale jetnike v trdnjavi Luck. Povedal je: Osebe trdnjavske ječe v Lucku je politične jetnike mučilo na najbolj živalski način. Tako so jih n. pr. hoteli prisiliti k priznanju na ta način, da so njihovo lastno vodo zmešali z nafto in to jetnikom vlivali skozi usta in nos. Moške in ženske so obdelovali z električnim tokom po najbolj bolečih mestih telesa itd. Ko je Sladkovski, ki je član opozicije, končal svoj govor, je vstal zupani minister in izjavil: Ze pred 10 dnevi, ko je slišal o teh obdobjih, je poslal tri komisije v preiskovalne zapore v Tornu, Lodzu in Lucku. V Lucku je komisija dognala stvari, ki so ga napotile, da je brez odloga odpustil iz policijske službe vse policijsko osebe, v Lucku, od prvega do zadnjega. Celo najbolj ljuta opozicija je morala molčati, vzpričo take močate odločnosti in odkritosti.

s Državni cestni fond. Ob naméri, da se ustanovi v naši bančini za vzdrževanje cest poseben cestni fond, je zanimivo, da je te dni tudi poljska vlada predložila enak načrt parlamentu. Za kritje stroškov cestnega fonda se namerava pobirati posebna davščina na motorna vozila, na vozne karte avtobusov in davščina na reklamne table ob cestah. Poleg tega bi država prijemno podprla fond, mu predkazala rednostne globe radi prometno-policijskih prestopkov in vrhu tega še davščina na vrpežno živino. Cestni fond naj bi imel končno pravico, da najame posojilo do zneska 400 milij. zlotov. (1 zlot 6.33 Din.)

Mehika

s Pred poslabšanjem delavskega položaja. Ako bo predrli zakonski predlog, ki je bil stavljen mehiški zbornici, bo delavstvo izgubilo domala vse pravice, kar si jih je pridobilo tekom let svoje borbe, in delodajalec bo lahko po poljubnosti zopet vihtel gorjačo nad njim. Do zdaj so imele delavske zveze pravico, naslavljanj svoje delavce za vsake vrste poklice in delavske organizacije so tudi dočele, kateri dnevi v letu se naj praznujejo. Novi predlog določa samo tri zapovedane praznike, namreč Delavski dan na 1. maja, Dan neodvisnosti 16. septembra, in božični dan. Predlog daje tudi delodajalcu zopet pravico, da po svoji volji nastavlja delavce, ne glede na to, so li v zvezi ali ne. Enako brezobzirno tudi napravlja konec delavski borbi, da bi delavstvo delilo z delodajalcem dobiček. V roke daje delodajalcu tudi moč, da sme delavca denarno kaznovati za zamudo časa ali za pokvarjeno delo.

Rusija

s Konec denarja? Centralni odbor in centralna kontrolna komisija komunistične stranke v Sovjetski Rusiji sta sklenili, da se osnujejo takozvane »zaprie zadružne prodajalne«, ki bodo preskrbovale izključno le delavstvo določenih tovarn in podjetij. Blaga pa delavci ne bodo dobili za gotovino, temveč proti izkaznicam, ki bodo stopile na mesto delavskih mezd. Takšne prodajalne bodo osnovali najprvo v podjetjih z več kot 5000 delavci. Pozneje bodo novo ustanovo razširili na vso državo. — Ze dumping-prodaje (prodaja

žita, sladkorja itd. v inozemstvo globoko pod vrednostjo) Rusije, od žita gor do kovin, so zbujaše strah za njeno vrednoto; Rusija si je hotela na vsak način preskrbeti inozemskega denarja. Gornje poročilo nam pravi, da se tudi to ni posrečilo ter da se bliža ruska vrednota neogibnemu propadu.

Amerika

s Kako so kaznovali pohančarje. Strahovite smrti je končal eni dan v Maryville črnce Raymond Gunn, ki je bil obdolžen in je priznal, da je onečasil in nato umoril 19-letno učiteljico Velmo Colter. Pohančarica množica je ugrabila mrlica iz avtomobila, v katerem se je peljal v spremstvu preiskovalnega sodnika, in ga odvela proti čelmskemu postopu. Tamkaj ga je prisilila, da je po lestvi zlezal na vrh strehe, kjer so odstranili nekaj cpek in priklenili žrtev z verigami na strešno tramovo. Nato so obliči celo poslopje, od znotraj in od zunaj z gasolinom in zažgali. Nad 2000 oseb je bilo zbranih okrog poslopja in opazovalo prizor. Z divjimi kiki so dajali duška svojemu besnemu veselju, ko so planili doseglji žrtev in kričanje ni pomehala, dekler niso videli, da je črnce mrtev. Šele, ko je bilo celo poslopje kup hrupavice, se je pričela množica, med katero je bilo zlasti mnogo ženskega spola, razhajati.

s Razno. Dvakrat je že bil tekom enega leta ukraden slovenski trgovec Franc Kukman v Chicagu. — Šele te dni po dvanajstih letih je bil v San Franciscu podeljen častni križec za hrabrost nekemu Blacku, ki je 27. sept. 1918 ujel 80 Nemcev in zaplenil več strojníc. Voja hrabrost bi se pač že lahko pozabila. — V Jolietu je umrl Matija Papič, rojen v vasi Kermačina pri Metliki. — Istotam je preminul Marko Blut iz fars Suhor v Beli krajini. — Ker se je avtomobil prekučnil, sta se smrtno ponesrečila Jože Gerček in Franc Golčnik v Milwaukee, Wis. — V Chicagu je preminul 27-letni Leo Lorber iz Mrzle vasi, fara Čatež na Dolenjskem.

Drobne novice

Nemški parlament je izrazil z veliko večino Brüningovi vladi zaupnico.

Brez Eoga ni pravčnosti in brez pravičnosti ni mira, je napisalo te dni vatiškansko glasilo.

Romunija se ne bo dobila posojila, pišejo francoski listi.

»Svet me noče razumeti«, je izjavil te dni Mussolini. — Radi verjamemo.

Španske opozicijske stranke pravi, da se volitev v parlament ne bodo udeležile; Diktature nočejo, parlamenta tudi ne.

Z 250 glasovi proti 230 je sprejel angleški parlament nov volilni red.

Novi Delhi se imenuje novo glavno mesto Indije.

Voznik je bil v mladeniških letih sedanji francoski ministrski predsednik Laval.

150 tisoč madžarskih Slovkov ima samo tri svoje šole.

Meddržavna organizacija katoliških parlamentarcev je ustanovilo v Parizu devet evropskih držav.

Atentat na Musolinija se zopet ni posrečil.

28 oseb, voditeljev nedavnega upora so obesili v okolici turške Smirne.

»Skrajno nazadnjakarstvo je paganski nauk« je napisal te dni papeški »Osservatore Romano«.

Veliki nemiri brezposelnih so se vršili v čehoslovaškem Mostu.

642.000 brezposelnih je sedaj v Italiji.

Spanija je izvoz svojih oranž za letoš prepovedala, ker vsled zmrzavi niso lepe.

Skeraj 4 milijone parov črviljev je izvozila v preteklem letu Nemčija.

Večje množice sladkorja po zelo nizki ceni so zopet postali Rusi v — Indiji.

31.973.802 glav goveje živine so našli letos v Argentini.

Umrl je bivši italijanski ministrski predsednik Titoni.

11 italijanskih aeroplanov, ki so nedavno preleteli morje, je kupila Brazilija.

V nasproti prihajajoči vlak se je zaletel ekspres Krakov-Katovice, 11 je bilo mrtvih.

Nad nosečimi ženskami so ne sme izvržiti smirna kazen, so predlagali v angleškem parlamentu.

31.500.000 tona pšenice je pridelala Rusija. (Pred vojno okrog 25 milijonov ton.)

Znana nemška deln. družba »Krupp« izkazuje za preteklo leto nad 2 in pol milijardi mark zgube.

Bolgarska Narodna banka je znižala obrestno mero od 10 na 9%. Se vedno previsoko!

Eno milijardo frankov bo posodila Francija Poljski. Se nam naj kaj da!

120.000 delavcev je zaposlenih v Ferrovijah tovarnah v Ameriki.

Nad 20.000 hl vina ima na prodaj Slovaška.

Prenehal je izhajati češki protiklerikalni dnevnik »Ruch« (Gibanje).

Svoje vojno brodovje hoče popolnoma uničiti Mehika. Kar sama, brez razorožitvenih konferenc!

V Romuniji so zaprli nekaj ruskih sovjetskih agitatorjev.

100 milijonov brezposelnih je na Kitajskem.

120 hiš je uničil požar v Tokiu na Japonskem.

20.000 ljudi je obtelelo v Mehiki na bolezní, ki ji sledi popolna izguba vida.

Ko je bežal čez mejo, je bil od boljševikov ustreljen ruski vseučiliščnik Čerbakov.

7 milijonov Ljeningovih knjig so izdali na Ruskem. Koliko strupa!

Italija ima samo tri milijonska mesta: Rim, Milan in Neapel.

55 milijard frankov znašajo sedaj zlate zaloge Francije.

26 milijonov zlatih frankov znaša proračun Albanije. (1 zlati frank 10.93 Din.)

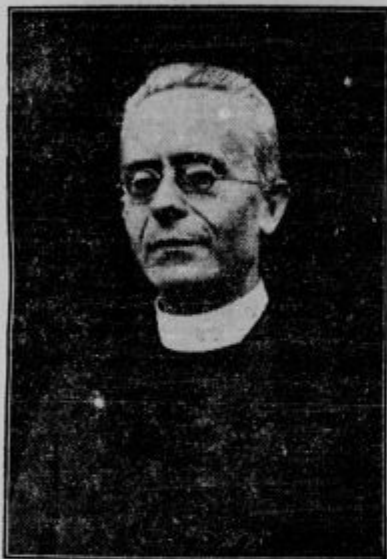
Dunaj je obiskalo preteklo leto 656.576 tujcev, med temi 20.920 Jugoslovancev.

Angleški mlinci bodo morali poslej primčati pri mletvi tujega žita gotove odstotke domače pšenice.

26 sinov ima kmet Fiadelli v Longolu v Bergamu.

Za imenovanega stolnega dekana v Mariboru je bil imenovan stolni kanonik dr. Maks Vreber.

Ivan Rejcek, župnik pri sv. Križu na Vipavskem, odličen delavec na verskem in narodnem polju. Pred nekaj dnevi so ga Italijani aretirali.

Apollonia Bajzelj iz Strazišča pri Kranju je praznovala v nedeljo osemdesetletnico dela in poštenja polnega življenja.

Franc S. Finžgar — 60 letnik

Dne 9. februarja je praznoval svoj 60. rojstni dan slovenski pisatelj, župnik Finžgar. Ni Slovenca, ki bi ne poznal njegovega imena. V svojih delih živi med nami. Desettisoči so že brali njegove povesti, predvsem znani roman Pod svobodnim solncem. Menda ni nobenega našega odra, kjer bi ne predstavljali njegovih ljudskih iger: Divji lovec, Naša kri, Veriga, Razvalina življenja i. t. d. Naše ljudstvo Finžgarjeva dela ljubi. Pozna se jim, da jih je napisal mož, ki ga je dala preprosta kmečka hiša in ki je pisal za ljudstvo, odkoder je prišel. On je vzor pravega slovenskega duhovnika. Ne samo takrat, ko vrši

svoje visoke dušnopastirske dolžnosti, ampak tudi sicer hoče biti ves med ljudstvom. Vodi jih na prosvetnem, gospodarskem in socialnem polju. On ljubi svoj narod, ljubi pred vsem to, kar je preprostega, revnega v njem. On ljubi jezik, ki ga je mati učila, zato so njegove besede tako pristno slovenske, kakor nikjer drugod. On upa v bodočnost našo, kljub temu da smo majhni, kajti pošteni in življenja vredni smo.

Bog daj našemu slavlencu še mnogo zdravih in srečnih let. Vemo, da jih bo porabil nam v korist. Bog daj nam še kaj takih mož!

KAJ JE NOVEGA

d Iz Zagreba sta odpotovala po enajst-dnevnom bivanju, navdušeno in pristržno pozdravljena od Zagrebčanov, Nj. Vel. kralj in kraljica, ki je obljubila, da se v maju najbrže zopet vrne na daljše bivanje.

d Nj. Vel. kraljica Marija je odpotovala v Bukarešto. Njeni sinovi — kraljeviči pa so se prišli sankat na Bled.

d 50.000 dinarjev je darovala kraljevska dvojica sirotam raznih zagrebških zavodov.

d Slavesno so vsteličili preteklo soboto v Mariboru novega sto ne ga dekana gosp. dr. Maksa Vraberja. Obrede je izvršil gosp. knezoškof dr. Andrej Karlin.

d Dvorna lovišča bo upravljal mesto upokojenega tržnega nadzornika g. Stanka Plemija, gosp. ing. Ciril Dimnik.

d Za banske šolskega nadzornika je bil imenovan ljubljanski okrajni šolski nadzornik gosp. Andrej Rape.

d Za dežnata cerkvenega prava na bogoslovni fakulteti ljubljanske univerze je imenovan g. dr. Alojzij Odar, iz Bohinja doma. Cestitamo!

d 70 letnico je praznovala pretekli teden gđc. Julija Borovskey učiteljica v pokloju. Vsestransko vzgledni bivši vzgojiteljci daj Bog še mnogo let!

d Za častnega konzula Jugoslavije v Južnoafriški zvezi držav je imenovan Slovenec g. Danilo Strekelj.

d Poroka. Dne 4. t. m. je bila na Brezjah poročena Jerica Ferjan, hčerka promičnega gospodarstva v Ribnem pri Bledu, z Janezom Kovačičem, uglednim gospodarstvom na Bizeljskem. Obilo sreče!

d Ljudsko šolje v Jugoslaviji se bo vršilo po stanju kakor bo o ponoči od 31. marca na 1. april 1931. Samo popisovanje se prične 1. aprila ob 8 zjutraj istočasno v vsej kraljevini in mora biti končano do 20. aprila.

d Miso čevljar na grob po umrlem soprogu g. Alojziju Trčku je darovala ga. Marija Trček 100 Din. Elizabetni konferenci in 100 Din Vincene konferenci v Mostah.

d Avtobusni podjetniki iz cele Jugoslavije so zborovali 8. februarja v Zagrebu. Pravijo, da so preveč obdavčeni. Določili so odposlanstvo, ki bo na meročajnih mestih v Belgradu potožilo križe in težave avtobusnega prometa v naši državi.

d Velika smola. V Trbovljah je 2. febr. umrl rudar Suhodolčan Ivan na zastrupljenju. Pokojnik je bil naročnik »Slovenca« za mesec januar t. l., za februar pa je list odpovedal. S tem je izgubila njegova žena in ostala rodbina »Slovenca« posmrtno 15.000 Din. Tozadevni pravilnik, ki je bil dvakrat objavljen v listu, pa določa, da mora biti naročnik poravnana za isti mesec, v katerem se zgodi smrtni slučaj naročnika.

„Bogoljuba“ morda še nimate v Vaši hiši!

Naročite lahko ta najboljši slovenski in ožni mesečnik. Upravičeno se lahko potreže z vsa mi let najimi številkami in krasno barvno sliko Mišere božje. Za naročbo zadošča dopisnica na upravo

„Bogoljuba“ v Ljublieni

Stane na leto samo 20.— dinarjev.

d Kakšne naj bodo tablice pri vozovih. Oblasti so svoječasnno izdale ukaz, naj bodo vsi vozovi opremljeni s tablicami, na kateri je zapisano ime voznika oziroma lastnika. V tej okrožnici pa ni bilo nebe-nega predpisa glede oblike in materijala tablice. Zato je n. pr. kranjska občina, ko je v tem oziru ime a prosto pot, sama predpisala velikost 20 krat 15 cm, glede materijala se pa ni izjavila. Ni torej podana zahteva, da bi vse tablice morale biti enake, lahko so lerene ali pa kovinaste. Odločitev je prepuščena občinam odnosno posameznikom.

d Pred odhodom v inozemstvo treba plašati davek. Finančni minister je sklenil, da morajo vsi trgovci in obrtniki in vsi drugi poslovni ljudje, ki potujejo v inozemstvo, pri zahtevi potnega lista predložiti pordito davčnih oblasti, da so izpolnili vse svoje obveze. Finančno ministrstvo, oddelek za davke, je zdaj poslalo okrožnico finančnim direkcijam in finančnim inšpektoratom, v katerih jih opozarja, da se te naredbe v bodoče točno drže in da pazijo na one davčne obvezance, ki se žele za stalno izseliti iz naše države, da so plačali verske, samoupravne in vodne, kuluške in pisarniške izdatke, kakor tudi najemnino za zasegla posestva, rodne in druge takse po odlokih in razsodbah itd.

d Nad 100.000 ljudi je čitalo krasno povest »Kraljica Estera«. Slovenski prevod se dobi v Jugoslovanski knjigarni in v Novi založbi po 15 Din.

d Tople pozdrave pošiljajo vsem znan-cem in prijateljem in imenu vseh mož, deklet in fantov iz okraja Normandija v Franciji

bravci »Domoljuba«: Franc Hren, Alojz Hren, Janez Marold, Peter Marold in Frančiška Meglen.

d Pri šolskih sestrah v Mladiki v Ptuj se prične s 1. marcem t. l. 4-mesečni gospodinjinski tečaj. Gojenke se bodo vežbale predvsem v kuhanju in živanju ter v potrebnih gospodinskih opravilih. Natančnejša poiznala daje vodstvo samo.

d Nove kroje po voškem vzorcu si je omislilo gasilno društvo v Rušah.

d V bivši ljubljanski prisilni delavnici je bilo že več let nameščeno desko vzgajališče. V torek 3. februarja so dospeli gojenci tega vzgajališča na Ponoviče pri Litiji, kjer bodo poslej stalno bivali in se vzgajali za poštene ljudi. Bivša prisilna delavnica pa je določena za umobolnico.

d Če pade vol z vlaka. Rudar Prašnikar, stanujoč pri Presničevem mlinu pri Litiji, onstran železniškega predora pri Poganiku, je našel te dni ob železniški progi lepo rejenega vola, ki je pa bil ob strani nekoliko ranjen. Prišel je vola in ga lepo spravil v domači hlev, kjer mu je gostoljubno dal skozi štiri dni vso hrano. Polzvedoval je z crčniki, kdo neki bi bil lastnik. Končno so prišli na to, da je vol padel na transportu iz vagona in se k sreči pri padcu ni ubil, ker je padel na širok nasip. Zato je Prašnikar neko dopoldne prignat lepo rejenega vola na litijsko postajo, kjer se je pričel pogajati z načelnikom postaje z. Ivanom Turkom za odškodnino. Ker je bil vol vreden nad 5000 Din, je zahteval 10% neidenine, na kar pa g. postajni načelnik ni hotel pristati. Zato je hotel Prašnikar vola odgnati domov, kar pa so preprečili orožniki, ki so se pojavili na postaji. Končno se je Prašnikar ugnihal in prejel za krmljenje in izgubo časa odškodnino 120 Din, nakar je bil vol naložen v pripravljeni vagon, da so ga kot dezertarja poslali za njegovimi tovariši. Vsekakor zaslužil g. Prašnikar, da ga lastnik 500 kg težkega vola obdaruje vsaj z zabojem makaronov.

d Nad en meter dolgega sulca je viel v svojem ribiškem revirju gostinčar g. Jakob Dimnik pri Dev. Mar. v Polju. Teh-tal je — sulc namreč — 14 kg. Še večjo

Kie tiči vzrok?

V revmatizmu, tiganju v sklepih, živčnih bolečinah? Nogoče posledice trčenja-jenja? Vročinoma je vzrok v takih slučajih nezmožnost naga telesa. Veliko ljudi že 34 let rabi okrep-ječa sredstva za olajšanje o bolečin. Liko zdravilo in kozmetikum: Fellerjev Elsatrg ter si zna ohraniti stalno zdravje. Rabi to ga za mazanje in cenijo dejstvo tudi proti kašlju, hripavosti, bolečinah v vratu in prsih ter proti gripi in nahodu, rabi jo ga tudi notranje pri neugodnem občutku itd.

Storite tudi Vi tako pomagalo bo tudi Vam!

Fellerjev Elsatrg dobi v lekarnah in čistih trgovinah v poskusnih steklenicah po 6 Din, dvojnih steklenicah po 12 Din ali v spec. al. velikih paketi eničah po 30 Din. Poslani paket vsebuje 6 steklenic ali 6 dvojnih ali 2 velike spec. al. steklenice 62 Din. trije takšni paketi samo 130 Din pri lekarnarju.

EVGEN FELLER, STUBICA DONJA, ELSATRG 16. — SAVSKA BANOVINA.

Že 50 let

uporablja na tisoče ljudi v mestu in na deželi kremo za čevlje, »Schmolli-Pasta«, katera vsebuje pravi terpentini in je dvakrat tako izdatna kot cene vodene kreme. Ob mokrohladnem vremenu vzemite »Schmolli-gumiran-mas« za usnje, katera mehča usnje in ga dela nepremočljivega.

srečo je imel g. Dimnik pred 14 dnevi, ko je vjel pet ščuk, ki so tehtale 34 kg. Gosp. Dimnik ima tudi sicer pri lovu izredno srečo.

d 450 k težko svinjo je vzredil posestnik g. R. ner iz Bresternice pri Mariboru. Svinja je stara tri leta.

d Preureditev občin je na vidiku. V finančnem in notranjem ministrstvu menijo, da bodo povečane občine lažje zmagovale finančna bremena. V kolikor bodo občine vendarle imele premalo sredstev za najnujnejše izdatke, se jim bo šlo — tako pravijo v ministrstvih — z raznimi olajšavami na roke.

d Neurje s snegom je divjalo koncem preteklega tedna v Splitu. Morje je razburkano. Niška proga zatrpana s snegom. Vlaki so prihajali z zamudami. V Šibeniku je sploščena deževalo, potem pa se je temperatura znižala na ničlo. Ribiške ladje ne morejo nikamor radi viharjev. Na Niški progi orijejo plugi snežne zamete. V Goskem Kotarju močno sneži. Na progi Zagreb—Sušak je promet za enkrat naведен.

d Rempompom. »Hrvatski list« piše: »3. t. m. se je vračal okrog osmih zvečer novogradiški župan in banski svetnik g. Andrej Berić iz sosedne vasi Prvče domov v Novo Gradiško. Selo Prvče in Nova Gradiška sta neposredno zvezani s hišami. Berić je šel domov peš, ko je nenadno bil iz neposredne bližine vanj oddan strel iz pištole. Ko so prišli prvi ljudje na lice mesta, je bil Berić že mrtev. Danes popoldne se je policiji posrečilo, da je našla ubijalca v osebi Ivana Rosića, 22 let starega, izučnega mizarstva, doma iz Prvče. Takoj je priznal svoj zločin.« — Kakor znano, se je ime Andreja Berića mnogo imenovalo ob priliki zadnjega velikega kmečkega zborovanja v Zagrebu, kjer je bil rajni besna roka gospoda Kovačevića.

d V svrhu čim ugodnejše prodaje jugoslovanskih vin so stopili naši merodajni krogi v stik z največjo češkoslovaško združeno zvezo, ki oskrbuje vse zadrage z vinom. Po dočem poročilu, so v Prago poslani vzorci popolnoma zadovoljili.

d Denarja kot peska. Ministrstvo za finance je izdalo pregled v l. 1930, pobornih neposrednih davkov. Pregled kaže, da se je nabralo v l. 1930. skupno 2.323.383.136 Din davkov, od tega 217.887.590 Din v bonih. Dejansko plačilo v gotovini in bonih je za 349.133.133-25 Din presešlo po proračunu predvideno vsoto in je bilo za Din 317.626.279 — višje nego v letu 1929.

d Okoli agrarne reforme. Poljedelsko ministrstvo je predložilo gospodarsko-finančnemu min. odboru zakonski načrt glede ureditve agrarnih razmer v bivši Južni Srbiji in Črni gori ter izvedbeni pravilnik k zakonu. V bodočih dneh bo predložilo ministrstvo podoben načrt tudi glede ureditve agrarnih razmer v severnih okrajih Jugoslavije.

d S tem se pa ne bomo vozili. Nov jugoslovanski parnik z imenom »Prestolonaslednik Peter« si je nabavila v Angliji naša »Jadranska plovitba«. Parnik ima samo kabine — prvega razreda.

d Izvoz zaklanih prašičev iz Jugoslavije na Francosko preko Soluna narašča dnevno. Živahno je tudi povpraševanje po

živih prašičih in sicer po pitanih. Pa smo res-radovedni, po čem plačujejo našo robo Francozi.

d Izvoz Jugoslavije je v l. 1930 padel proti l. 1929 za 1142, uvoz pa za 635 milijonov dinarjev.

d Stalni odjemalki za jugoslovanski tobak sta postali Čehoslovaška in Poljska. Za tekoče leto se obeta prodaja okrog 20 milijonov kilogramov tobaka. Treba bo zgraditi dobra nova skladišča.

d 8000 delavcev zaposlilo v kampanji (doba ko se ne prestando dela) jugoslovanske tovarne za sladkor. Tovarn je osem.

d Jugoslovanski Nemci si lahko čestitajo. Ministrstvo prosvete v Beogradu je izdalo sledečo, naše nemške manjšine se tikajočo odredbo: 1. Vpis otrok v nemške manjšinske šole se izvrši na izjavo staršev. Za najznačilnejši mah, katere narodnosti je kdo, velja družinski jezik. Vpis izvrši komisija, obstoječa iz dveh zastopnikov države in dveh zastopnikov nemške manjšine. Ako ni komisija glede vpisa soglasna, se zadeva predloži predstojeci oblasti, vendar se tudi v tem slučaju izvrši vpis otroka takoj. 2. V nemških manjšinskih šolah prične pouk v državnem jeziku šele v tretjem razredu. 3. Nemški učitelji smejo ustanovljati nemške tečaje za nepismene pod nadzorstvom državnih oblasti in pod pogojem, da se bo poučeval tudi državni jezik. 4. Učni jezik je v 1. in 2. razredu višje osnovne šole za nemške manjšine nemščina. 5. Dovoljuje se ustanovitev zasebnih otroških vrtcev za nemške otroke. 6. Pripravljalni razred za otroke nemške manjšine ni obvezen. 7. Ddobra se ustanovitev zasebnega nemškega učiteljskega s pravico javnosti pod državnim nadzorstvom v svrhu izobrazbe učitelstva za državne osnovne šole nemške manjšine. — Kajne, kako »barbarska« je napram narodnim manjšinam Jugoslavija in kako »visokokulturni« so Avstrija, Italija, Madžarska itd.!

d Hripa se zelo širi tudi v Bosni.

d Število zadrugarjev v Jugoslaviji je cenjeno na 500.000. Če zastopa en zadrugar 1 rodbino, ki jih je v Jugoslaviji okrog 2.260.000, vidimo, da je 24,3 odstotkov gospodarstev organiziranih v zadrugah. Po drugem računu je v zadrugah zastopanih 17,3 odstotkov prebivalstva Jugoslavije.

d Nove osemosne lokomotive, ki jih je Jugoslavija dobila na račun vojne odškodnine, bodo v kratkem dodeljene železniškim ravnatelstvom. Stare lokomotive in pokvarjeni vagoni bodo oddani v popravilo domačim tovarnam vagonov. Le večja in bolj težavna popravila dela bodo oddana v izdelavo v Nemčijo in v Čehoslovaško, ker naše tovarne za taka dela še niso opremljene. Zakaj pa niso?

d Preložitve železniškega ravnatelstva iz Subotice v Beograd se bo pričela v maju in bo trajala več mesecev.

d Jugoslovanska trgovska mornarica se je v zadnjem času pomnožila za več novih ladij n. pr. Durmitor, Rab, Bakar itd.

d Za izboljšanje položaja rudarjev. Rudarski poslodavci in delavci so na neuradni konferenci dne 5. t. m. sprejeli sklep, v katerem se priporoča, da se izvede organizacija posredovanja dela in podpiranja

Lepi Pixavon-lasje

je jedno raskošje, katero si vsaki može privoščiti

Pixavon-Shampooon

podeluje vašim lasjema mehko polnost in novi sijaj.

Jedan svežanj zadostuje za 2 pranja in stane samo Din. 3-50

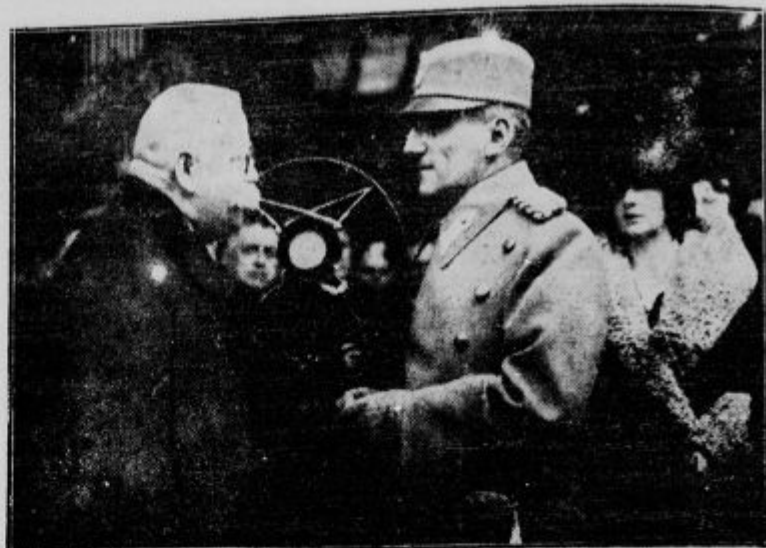
Pixavon-Shampooon ne vsebuje sode. Odol Kompanija d. d., Beograd

brezposelnih rudarskih delavcev na načelu sodelovanja bratovskih skladnic in javnih borz dela. Dalje, da se izvrši razdelitev državnih nabav premoža na posamezna področja naše kraljevine, da se daje prednosti tam, kjer je sorazmerno največje število brezposelnih rudarjev, da se pomaga domačim delavcem na ta način, da se v rudarskih skladiščih zgradijo socijalne in kulturne ustanove ter delavska stanovanja. Ministrstvo za šume in rude se naproša, da v sporazumu z ministrstvom za socijalno politiko skliče posvetovanje v pošteve prihajajočih ministrstev in ostalih interesentov radi zaščite naše domače rudarske industrije, da se izda poseben zakon o porabi domačega premoža na domačem trgu itd.

d Za državne upokojece. Vsi upokojeenci, ki prejemajo pokojnino bodisi neposredno pri blagajnah državnih ustanov, ali pa po Poštni hranilnici, in ki jim je 30 do 60 let in niso oženjeni in dobe nad 2500 Din mesečne pokojnine, dalje vdovci brez zakonite dece ali ločenci ali sodno ločeni, ki ne plačujejo alimentacije za deco, ali je nimajo, so dolžni urediti izplačilo blagajni najdelj do konca februarja in predložiti krstni list in druga potrebna dokazila zaradi plačila in morebitne oprostitve samskega davka. Obenem se opozarjajo vsi upokojeenci in upokojenke, da morajo na podlagi uredb o draginskih dokladah pri-

Zvesti domoljubovi naročnik je g. Matjaž Perusek, višjegorski meščan in ugleden kovski mojster. 66 leto je dopolnil in 38 let že prihaja naš list v njegovo hišo.

Nj. Velicanstvi kralj in kraljica sta pretekli teden odšli iz Zagreba. Slika nam kaže slovo zagrebškega župana dr. Sekulja od Nj. Vel. kralja. Na desni je videti Nj. Vel. kraljico Marijo.

Frančiska Čvrnc, znana dijaska gospodinja in prijateljica siromakov je v Kranju praznovala osemdesetletnico svojega rojstva.

»Že sedmi vrček piva pijem, tako me je razjezila žena. Strašno, res, koliko človek potroši denarja za ženo.«

Snežni briketije sta si izmislila dva fanta v Preserpu. Navzdol in v majhnem snegu juna gre kar dobro. Navzgor ga pa neseta, saj imata še mlade noge.

Ruski pisatelj Dostojevski, čigar 50-letnico smrti obhajajo te dni.

Vladar bitu marsikje ni prijetno. To je izkusil tudi predsednik republike Honduras v revolucionarni Južni Ameriki, dr. Colindres. Vrgli so nanj bomba, ki je umorila pet oseb, 17 pa težko ranila. Predsednik je ostal nepoškodovan.

KUPUJTE PRI TVRDKAH, KI INSERIRAJO V »DOMOLJUBU«!

javit svoje izpremembe, tako osebne, kakor tiste, ki se tičejo pokojn'ne.

d Nova tovarna železa v Bosni. Iz Belgrada poročajo o zaključku pogajanj med jugoslovansko vlado in češkoslovaškim podjetjem v Vitkovcih glede zgradbe velike državne jugoslovanske tovarne v Bosni. Češkoslovaško podjetje bo zgradilo v ozemlju med rudniki Ljubija in Vareš, bogatem na železni rudi, veliko tovarno železo, ki naj zadošča vsem modernim zahtevam. Glede gradbenih stroškov so se tako pogodili, da bo dobivalo češkoslovaško podjetje toliko let železno rudo iz Jugoslavije, da bo dolg poplačan. Gradbeni stroški so proračunjeni na 500 milijonov Kc. (1 češko krona je 1.67 Din).

d Z bni bomo gradili nova poštna poslopja. V ministrstvu za zgradbe se je izdelal načrt za gradbo 350 poslopij za pošto, brzjav in telefon po vaseh in mestih. V ta namen se bodo izdali posebni boni, ki se bodo vsakoletno odplačevali v svrhu vračanja vložnega čenarja. Podjetniki ne bodo dobili za gradnjo denarja, ampak le bone, ki pa bodo imeli varščino v državnem proračunu ministrstva za gradnje in v čistem dobičku poštne hranilnice, ki znaša letno preko 40 milijonov Din. Če se bo ta način obnesel, bodo v tem pogledu ministrstvo za gradbe posnemala tudi druga ministrstva.

d Zeileiscva čudozdravstva. V Avstriji je neki zdravnik, piše se Zeileis. Zdravi z običajnimi zdravniškimi sredstvi, pa tudi "copra" pri tem na svoj način. Zdravniška veda mu je napovedala boj, ampak Zeileis gre svojo pot dalje in tisoči ljudi mu nosijo stotisoče v žep. Tudi v Beogradu ima Zeileis svoje zagovornike in disciplinirano sodišče zdravniške zbornice je že nastopilo proti njim. Toda kazni se ni izvršila, nasprotno, v Beogradu se je pojavilo več novih zdravnikov, ki so prav tako začeli zdraviti na Zeileisov način. Celo v nekem begradskem zdravilišču kjer deluje znani vseučiliški profesor, so uvedli to zdravljenje.

d Za 510.000 pračov je razpisalo natečaj železniško ministrstvo. Ti prači se bodo v prvi vrsti porabili za običajnotirne železnice po vsej državi, da bi se mogle dati v promet lokomotive najnovejše sestave, ki jih je naša država na račun svoje odškodnine že prejela. Toda po svoji teži in brzini so take vrste, da morajo čakati, dokler se slabi in izrabljeni železniški prači ne nadomestijo z novimi. Merodajni gospodje bodo gotovo skrbeli, da se drage lokomotive v pričakovanju ne pokvarijo.

d Električna centrala v Splitu je znižala cene električnemu toku za hotele, kavarnne in gostilne.

d Vrhovni zakonodajni svet v Belgradu je zopet pričel s posvetovanji. Pretresal je najprej načrt zakona o razširjenju zakona o ribolovu bivše kraljevine Srbije na Črno goro. Za tem pride na vrsto zapon o knjižnicah.

d V ljubljanskem frančiškanskem samostanu je umrl Fr. Ks. Sattner, brat skladatelja p. Hugolina Sattnerja. Pokojniku večni mir!

d Dne 5. febr. je umrl Andrej Marolt, posestnik na Koreni pri Horjulu. Bil je ve-

PO DOMOVINI

Nas radio,
(Iz Holandije.)

Izborno se zabavamo slovenski fantje in moške v Holandiji pri radiju gosp. Brinarja v Nieuwenhage, kjer poslušamo izborne valčke in polke harmonike, ter igro »Užitkarji«, igralcev Ljudskega odra, katero prenaša radio Ljubljana. Bog živi J. in M. Mlakar, A. Strah, J. Strle, J. Ule.

Nesreča v gozdu.
(Bohinjska Bistrica.)

Pokopali smo Ignacija Lotriča, po dom. Znamenca. V Lincu pod »Luknjac« se je nanj prevrnil voz drv in je bil na mestu mrtve. Zapuščena žena in 4 malih otrok. Ogromna udeležba ljudi pri pogrebu priča, kako je bil priljubljen. Bog mu daj večni pokoj! — V soboto 7. februarja ob pol 8 zvečer in v nedeljo popoldne ob pol 3 se predvaja v Prosvetnem domu krasid film »Sveta raj Evrope« v 5 dejanjih. Prvič v Bohinju! Vsak se bo lahko prepričal na lastne oči, kako je tam razvil tujski in z malo sporini promet. Ker je tudi pri nas od tega odvisen napredek našega gospodarskega, zlasti v sedanjih krizi, naj nihče ne zamudi ugodne prilike!

Novice
(Ziri.)

Kat. prosv. društvo priredi na pusto nedeljo ob 8 zvečer veselo burko v treh dejanjih: Moč Uniforme. Pred igro bo pel cerkveni zbor. Ne zamudite igre, ki vam jo nudimo za smeh in zabavo na našem skromnem odru. — Kakor povsod tudi pri nas pomanjkuje dela. Čevljarstvo je v Zireh temelj zaslužka. Letos so nekateri mojstri kar zaprli delavnice za nekaj časa. Drugi pa delajo šest do osem ur na dan. Vsak se boji delati za zalogo, ker so cene neslalne.

Dobro časopisje.
(Polhov gradec.)

Tudi pri nas smo se potrudili, da se prodajo ob nedeljah in praznikih, vsem tako zelo priljub-

ren in delaven mož ter skrben in razumen gospodar. Pri hranilnici in posojilnici v Horjulu je bil vnet član načelstva od njene ustanovitve; ravno tako tudi pri kmetijskem društvu v Horjulu. Naj počiva v miru!

d V Babnem pelju je umrl 22. januarja Jakob Debeljak, mož-poštenjak in nad 30 let zvest naročnik Domoljuba. Naj počiva v miru!

d Najstarejši Kamničan g. Franc Petek je umrl te dni v starosti 93 let. Naj uživa pri Bogu večno plačilo!

d Bik je do smrti pokončal 78 letnega užitkarja Božiča Martina iz Orehovice pri St. Jerneju

d Umrl je na Dunaju bivši avstrijsko-hrvatski ban Slavko Čuvaj.

d Ustreljen, ker je konkuriral. V Svržji pri Nišu je lekarnar Aleksander Kuznecov ustrelil zdravnika dr. Stefana Mihajloviča. Kuznecov je bil bajne na zdravnika jezen, ker je ta sam kupoval zdravila za bolnišnico in sicer v Nišu in ni privoščil zaslužka domačemu lekarnarju.

d 16 m dolg skedenj je uničil požar posestniku Gorencu Antonu v Herinji vasi nad Starim trgom pri Novem mestu.

d V objem zubljev. Na Svečnico je pogorela posestniku Sašu Josipu na Malem Orehku, župnija Stopiče, hiša z vso opremo. Gospodinja se je pri gašenju občutno opekla po obeh rokah. Škode je okrog 15 000 Din. Zavarovan pa je bil le za 750.— Din.

ljani »Slovenec«. Vsi, kateri imate veselje do tega, poučnega in zabavnega branja, pa redno in radi segajte po njem. »Slovenec« stane s krasno prilogo »Ilustrirani Slovenec« samo 2 Din. Dobl se pri naši Nežki! — Kar pa tiče nas »Domoljuba« vihih naročnikov, smo vsi, brez izjeme zelo zadovoljni, da nas je »Domoljub« tako poceni zavaroval.

Lačinski popotnik.
(Lučine nad skofjo Loko.)

Predpustni čas je čas ženitev in vseh mogočih in nemogočih neumnosti. Pa sem šel koledovat. Pridem v Bukov vrh in vprašam, če je kaj novic. Reko mi: ta mladi Rotvar si je poiskal mlado ženo. — Na Dobravi je bila pri Homeni očelet. — V Lučinah se je oženil eden najstarejših fantov naše lare. 38 letni Jožef Martinčič je vzel 19 letno Katičo Subić iz Planine. Čestitemot! — Nekaj jih je že na oklicih, nekaj se jih je pa skujalo. Prejamo pa tudi. Dekleta delajo čipke in so zbera zdaj tu zdaj tam. Smeha in zabave je dosti. — Našim fantom bi priporočili, da opuste neokusne »prežet« pri ženitovanjih. Izognili se bodo s tem pretepom, sodišču in slabemu imenu.

Razno
Senčur, pri Kranju.)

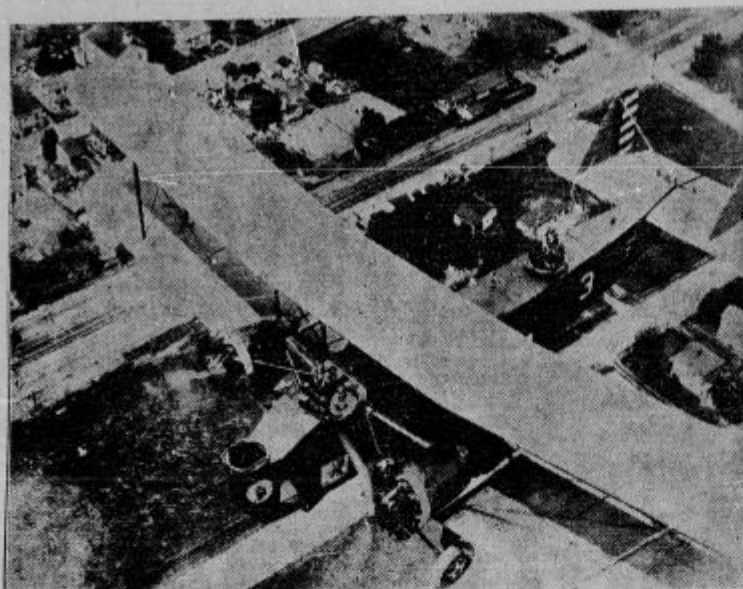
Naš ljubljani — g. svetnik-Blazij Greč — je imel ta teden zadnji kod, ki ga je še obhajal kot zlatomastnik. Meseca septembra postane že bisernomastnik. Bog mu daj dočakati ta izredni jubilej. Vsi farani se ga veselimo. Senčurske cerkev v vseh dvesto letih, kar stoji, še ni videla biserne maše. — V nedeljo 15. februarja točno ob pol 4 priredi ljudski oder v Senčurju v Ljudskem domu veselo igro v 4 dejanjih: »Varuj mi dom in studiraj.« ali Kadar mame ni mihi plešejo. Sodeluje tudi zbor tamburašev. Vabimo vse ki so za pošteno zabavo — Naj izve javnost, da nekateri Senčurjani, s katerimi je imela oblast radi poudarjanosti, pretepev, i. t. d. že opraviti, napadajo igralce našega društva, ko se vračajo od raj. mirno

Isto noč je gorelo tudi na Vinorebri pri posestniku Golobiču. Zgorelo je več voz sena in poljskih pridelkov. Tudi tu je škoda precej občutna.

d Radi nepravilne oddaje zdravil zavarovancem osrednjega urača zavar. delavcev je bil te dni obsojen litjski lekarnar H. B. na teden dni zaporu pogojno na eno leto.

d V zahvalo je dobil več sunkov z nočem. V Rogoznici pri Ptujju je v začetku tedna kot običajno vršil svoje uradne posle rogovniški župan Raši, po poklicu mlinar. Ta čas, zvečer, je prišla mimo gruča fantov. Vpili in izzivali so pred županovo hišo tako divje, da je župan pustil svoje delo in stopil iz hiše. Pomiriti jih je hotel. V zahvalo pa je dobil več sunkov z nožem. Sliši se, da ima zlomljeni dve rebri, pa zadeta pljuča. Tako ravnanje od strani baje že večkrat kaznovanih fantov zasluži hude kazni. Ranjeni župan se zdravi doma.

d Pri bledi sivorumenkasti barvi kože, utrujenosti oči, slabem počutku, zmanjšani moči za delo, žalostnem razpoloženju, težkih sanjah, bolečinah v želodcu, pritisku krvi v glavi in strahu pred boleznijo se svetuje, da se skozi nekaj dni jutraj na tešče pije čaša naravne »Franz-Josef« grenčice. V zdrav. praksi se uporablja »Franz-Josef« voda največ zaradi tega, ker na mil način odстранjuje vzroke mnogih bolezenskih pojavov. — »Franz-Josef« grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in specer. trgovinah.

Velikanska letalca ameriške armade, ki so v bojih vedno uporabljali za metanje plinskih bomb v notranjost sovražnikove dežele.

Za 15.000 Din

je zavarovan od 1. januarja 1931 dalje
VSAK »SLOVENČEV« NAROČNIK
za slučaj smrti vsled nezgode, ako ima naroč-
nino na vsakdanjega »SLOVENCA« plačano
redno vsaj za en mesec naprej.
POSLUŽITE SE TE KRASNE PRILIKE VSI,
ki še niste naročeni na vsakdanjega »Slo-
venca«. Pišite dopisnico na upravo v Ljub-
ljano in poslali Vam bodo nekaj števil
brezplačno na ogled.

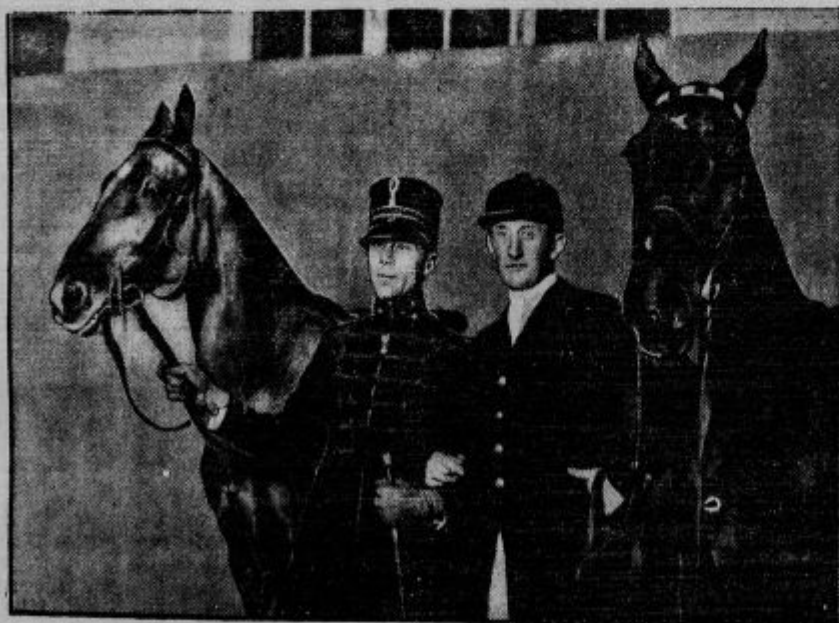
...to za je moderna umetnost? To je stra-
hovit grazelek!
»Oprostite milostljiva, v rokah imate zrcalo.«

Tommaso Tittoni, nekdanji italijanski zunanji minister, je umrl v visoki starosti.

Prelat p. dr. Josef Mausbach, znameniti katoliški učenjak, ki je tik pred svojim 70. rojstnim dnem umrl. Pokopnik je učil na münsterski univerzi moralno teologijo in apologetiko. Njegovi misli uživajo svetovni sloves.

Rittmeister de Kruijff — Holandija (levo) in grof Goertz — Nemčija, zmagovalca na velikih berlinskih konjskih dirkah. Kruijff si je priboril prvo nagrado (okroglo pol mil. Din) — Goertz drugo.

Strasen potres je obiskal ognjeniški otok Nova Zedandijo pri Avstraliji. Cela mesta je porušil in veliko ljudi je našlo smrti pod razvalinami.

domov. Naj se le zahvalijo miroljubnosti naših fantov, da je na mestu niso izkupili. Se bodo zagovarjali pred oblastjo. Smo mislili, da bo kaj bolje, odkar imamo sokolsko društvo, pa je ravno narobe.

Novice.

(Roteče.)

V ponedeljek se je poročil Jože Rant iz Reč z Marijo Jenko iz Gorenje vas. Ženin je iz ugledne Matičkove družine. Bil je ves čas član fantovske Mar. družbe, vnet delavec prosvetnega društva in popoln abstinenc. Bilo srečno! — Četudi je bil letošnji predpust kratek, je bilo vseeno oklicanih pet parov, kar je zelo lepo število za našo malo furo. — V kratkem nam zasveti že dolgo zaželjena elektrika. Smrdljive petrolejke bodo šle v zaslužni pokoj. — Prosvetno društvo je uprizorilo na Svečnico burko: Teta na konju. Vsi gledalci so se do sitga nasmejali, ko so gledali Korina, kot nasmejeno Argentinsko teto. Moški zbor pa je zapel tri pesmi. Med odmori so ves čas brenkali tamburaši vesele in poskočne komade. — Zdi se nam, kakor da bi bil že ves svet sit mesa, ker naši kmetje, kar ne morejo prodati prašičev. Sami pa tudi nebejo vseh pojedli, ker si žele bolj denarja, kot mesa. To je res sitna reč!

Gospodsko življenje.

(Kovor pri Tržiču.)

Hranilnica in posejilnica je začela poslovati 2. februarja. Uradni prostori so v župnišču. Vloge obrestuje kakor v Tržiču — do 4000 Din po 5%, nad 4000 Din pa po 6%. V odboru so: Frantar Vincenc, Brezje; Klemenčič Vincenc, Kovor; Ovsenek Franc, Popovo; Pogačnik Franc, Brezovo; Pogačnik Janko, Zvirče; Praprotnik Janez, Hudo; Zabret Franc, Kovor. — Kmetijska podružnica si je po novem letu izvolila nov odbor, ki je pa znatno bolj skupno prevzel posle. Dvakrat je v tem času skupno naročilo lanene tropine naravnost iz tovarne in so bile še z vso vožnjo vred cenejše kot so v Ljubljani na mestu kupljene. Z organizacijo se vedno dosežejo boljše cene in manj dela je za posameznika. — Na Svečnico se je vršilo zborovanje za ustanovitev Zvinorejske zadruge — brez dvoma ena najpotrebnejših zadrug. Odbor bo seveda moral skrbeti, da ne bo ostala samo na papirju. Treba bo seveda od hleva do hleva, zakaj je s stalo in redno kontrola se bo zboljšalo plemen in mlečnost. — Gospodinski tečaj se vrši redno in z veliko disciplino. Zato upamo, da se bodo dekleta veliko naučile ne samo v kuhinji, temveč v celovitem gospodinskem delu. Zaključil se bo na sv. Jožefa dan z razstavo, o čemer bomo še podrobneje sporočili.

Občni zbor.

(Iz Sav. velj.)

V nedeljo, dne 15. t. m. po sv. maši se bo vršil občni zbor »Kmetijske strojne zadruge« v društvenem domu na Ježici. Ker se bo na občnem zboru sklepalo o nakupu nove mlatilnice, je važno, da se ga udeležijo vsi člani. Seveda je vstop na občni zbor dopusten vsem, ki simpatizirajo z našo mlado a krepko gospodarsko organizacijo.

Prosveta

(Kolovrat.)

V našem skritem kotičku smo tudi letošnji zimo prav pridni. Prosvetno društvo živahno dela. Letošnjo zimo smo že dvakrat igrali »Rokovnjake«. Za pustno nedeljo — 15. februarja pa pripravljamo »Zupanovo Micko« in »Čarodejno brivnico«. Pred predstavo zapoje mešani in moški zbor venček narodnih pesmi. — Pridite, pa boste imeli poceni, prijetno in pošteno zabavo.

Razno.

(Sv. Jurij pod Kumom.)

Pri nas se je razpasla grda razvada, da se ljudje med službo božjo zadržajo v zakristiji, namesto v cerkvi, kjer je zadosti prostora za vse. Markiskatera nerodnost se tam zgodi, ki ni ne Bogu v last, ne tistim, ki jo naredi. Pa še to: mladini se markiskakna stvar oprosti, starejšim pa ne! — Na Svečnico smo imeli igro: »Utopljenec«. Lepo je, da se dela za izobrazbo ljudstva, ni pa lepo, če se po igri poseda v gostilni veliko dalje, kot bi bilo treba. Priporočamo tudi, da bi igralci nabavili potrebne sedeže, da jih ne bo treba za vsako predstavo iskati na posodo. — Zimo imamo kar lepo. Minulo leto jih je umrlo 20, rojenih je bilo 40, porok pa 18.

Smrt ne izbira.

(Javorje.)

Lani smo imeli 18 krstov, pa samo 6 mrličev. Letos sta pa v januarju umrli kar dva: na Novega leta en otrok, 27. januarja pa Katarina Janežič, ki je darovala svoje življenje, ko je družini podarila še enega otroka. Zaprta moža s kopico nepreskrbljenih otročičev, katerih najstarejši ima 18 let. Bila je vzorna mati in poštena krščanska gospodinja. Naj v miru počiva! Preostalim naše sožalje.

Za narodov blagor.

(Gora pri Sodražici.)

Služajno je dobil pisec teh vrst v roke dopis v »Domovinu« z dne 22. januarja. Pod naslovom »Usmilite se prezebljivih otrok« pripoveduje dopisnik, kako je nekeje v podeželski cerkvi gledal med službo božjo na mrzlih kamenitih tleh šolske otroke prezeblati, da so bili vsi blede in vijoličasti od mraza; v tankih oblekah, da so se stiskali skupaj kakor čreda ovac. Vsi so se tresli, ker je prihajal strupen mraz od kamenitih tal, kjer so morali klečati »celo uro«; kakor na komando so morali otroci na osoren duhovnikov pogled izpred od oltarja poklekniti, ko so nekateri po povzdigovanju hoteli vstati vsled silnega mraza. Kdo bo oporekal in kdo ne bi vedel, da so tla v cerkvi mrzla? Dopisnik ne ve, da ima skoroda vsaka župna cerkev lesen tlak. Ampak nekaj drugega je, kar bi dopisnik moral omeniti, če mu je res pri srcu ljudsko zdravje in še posebej zdravje otrok: veselice. Mi se ne spominjamo, da bi šel kdaj duhovnik previdet otroka ali odraslega, ki bi se bil v cerkvi prehladil, pač pa je večkrat vzrok kakemu veselcu s plesom, ki traja do jutraj, da je kdo legel in ga je bilo treba iti previdet. Tam se ruši narodovo zdravje, tam se do nezvesti popiva, tam se brez haska denar zapravlja, tam se mladina pohujšuje, tam se družinska sreča in mir uničuje. Pa je vseeno, pod kakšnimi firmami se take veselice prirejajo. Le primite zlo na pravem koncu, gosp. dopisnik!

Kralj alkohol.

(Velike Lašče.)

V naši fari smo spet dobili eno krčmo. Čisto prenovljena je, na novo je pobeljena, novega gospodarja ima in kar je glavno, novo vino je dobila. Otvorjena je bila na novega leta dan. »Pod spretnim vodstvom« sta bili v teku enega meseca tam kar dve veselici: obakrat harmonika, obakrat ples, obakrat so se zabliškali — noži. Na tihem se vprašujemo, ali je dala oblast dovoljenje samo za obe veselici s plesom, ali tudi pretep ob 1. žez polnoč? Pa pri nas ne pleše samo mlado — tudi 70letnega vdova zasrbe pite, ko zasliši harmoniko! — Kako smo se oddahnili, ko nekaj mesecev ni bilo v naši Dolini gostilne, ne igranja na karte, še manj pa fantovskih pretepov. Zdaj pa bodo spet zapravljali fantje težko prisluženi denar, dekleta pa poštenje. Kaj pomaga ves trud naših gorečih dušnih pastirjev, če pa drugi sejejo ljudski med pšenico? Fantje, ali res nimate bolj pametnih potreb, kamor bi ornil svoj denar? — Dekleta, ali je vaša čas teko poceni? Matere, ali imate v tem oziru čisto vest?

Občinski blagajnik.

(Osilnica.)

Dne 1. februarja smo volili občinskega blagajnika. Gosp. župnik je predlagal gosp. Josipa Stirneca, trgovca in posestnika. Ta pa se je zahvalil za častno mesto in zaupanje in predlagal gosp. Josipa Ožurno za blagajnika, ki je bil potem tudi izvoljen. Čestitamo!

Gasilno društvo.

(Trebelno.)

Dne 1. in 2. februarja je Gasilno društvo na Trebelnem priredilo igro »Gasilca hočem«. Tudi petje se je vrstilo. Fantje in dekleta so svoje vloge dobro izvršili in dali srčnost tudi drugim, ki se zanimajo za izobrazbo in napredek. Gasilci prosijo denarne in pa duševne podpore od svojega naroda, za katerega dobrobit delujejo. Mi pa kličemo gasilcem, le krepko naprej za korist trpečega brata!

Predpust

(v Dobriču.)

Pred nekaj dnevi smo imeli nenavadno ugodno vreme. Ko sem nekega dne korakal po Lisca, sem prišel do velikega kamna. Na njem pa je ležal kakor klobasa izvit velik gad. Gada sem opazil šele, ko sem prišel tik do njega. Zato sem se ga

tako ustrašil, da so me noge same vrgle 2 metra daleč nazaj. V bližini sem si odrezal kol, misleč z njim gada ubiti. Toda gad je menda razumel moj namen in se skril v grmovju. — Danes imamo pa čisto drugo vreme. Sneg je padel. — Sedaj živimo v času predpusta, pa imamo malo občeti. Menda je tudi tu vzrok »gospodarska kriza«. Zdenje čase so ljudje veliko govorili o tem. Vsak kravji mešetar, ki je šel po cesti, je bil ženin. Pa ni nič! Morda bo spomladaj kaj boljše!

Naš predpust.

(Mirna peč.)

Živahen je letos naš predpust. Oklicanih je bilo v naši cerkvi 17 parov. Med nevestami je bilo 6 članic Mar. družbe. — V dvorani Pravetnega društva smo pa videli v nedeljo 25. jan. v veseligravi »V Ljubljano« do jarmok nevesto, ki je šla v mesto iskat ženina. Prav iz srca smo se nasmejali. Mojetrsko sta za smeh poskrbela hlapec Pavle in dekla Neža — Glavno središče pretečenega tedna so pa bile duhovne vaje za moše in fante. Tri dni so trajale; skoro vsi moše in fante so se z vnmom in veseljem udeležili vseh govorov. Lepo je bilo videti v prostorni cerkvi same moške posebno na Svečnico zjutraj pri skupnem sv. obhajilu. G. misijonarju Martelancu, ki so duhovne vaje vodili, smo iz srca hvalčili.

Denar, hranilnice in oderuštvo.

(Cerklje ob Krki)

Da v današnji gospodarski krizi (nekateri pravijo: griži) silno prav pride vsak prihranjen dinar, to je jasno. Pa ni nikjer rečeno, da ne bodo prišli še hujši časi kot so in tedaj bo človek še bolj vesel kakega prihranka iz prejšnjih dni. Varčevanje je torej še vedno pametno in umestno, čeprav se nekateri časopisi norčujejo iz nas, ki priporočamo varčevanje. — Kakor je pametno, če človek varčuje, tako pa ni pametno, če človek prihranjene dinarčke tiči doma v kaki strgani nogavici. Denar naj neše v hranilnico, da mu bo zrastle v hranilnici ne leži denar noben dan zastoj, kar je gotovo vlagatelju všeč ter obenem vlagatelju ni treba biti v strahu, da mu bo denar kdo okradel. Povdarjamo pa prav zelo še to-le: Za ves denar, ki je naložen v hranilnici, garantirajo vsi člani z vsem svojim premočnim in nepremičnim premoženjem. Na kmetih so člani hranilnic kmetje, ki imajo posestva (grunte, gozdove, hiše, živino i. t. d., v mestnih hranilnicah pa so člani razni trgovci, uradniki in podobno, ki nimajo gruntov, nimajo svojih hiš, ne živine itd. — Kdo torej daje boljše garancije? Kje je torej denar bolj varno naložen? — Posojila se dobe v posojilnicah na kmetih za 7% do 8% interes; v hranilnicah po mestih izpod 10% niti ne govore z dolžnikom. Kmetje in vsi na kmetih živeti, mislite na to! — Pa imamo tudi na deželi še oderuhe. Zalostno je to, da kmet jemlje od kmeta po 12% — 15%! Še bolj žalostno pa, če vzame od dolžnika vino po 2 Din (da si plača obresti), a ga proda naprej po 5—6 Din.

Razno.

(Iz Hotederšice.)

Tukajšnje Prosvetno društvo marljivo deluje, koliko je mogoče z domačimi močmi. Priredilo je v letošnji sezoni 5, klub težki gospodarski krizi, še dobro obiskanih gledaliških predstav, za kar se vsem poslušnikom najprej leže v hvaljujemo in za nadaljnji obisk vladno priporočamo. — Denarna kriza vlada tudi pri nas, kar se vidi že po tem, ker so ljudje kar izgubili veselje do ženitve. Pa vendar sta v tem predpustu stopila iz našega društva dva v zakon, g. Petrovič Karel in gđ. Vera Kovačičeva, katere sta bila oba poštvalna delavca na prosvetnem polju. Želimo jima obilo božjega blagoslova.

Smrtna kosa

(Luče v Sav. dol.)

Zalostno je zapel mrtvaški zvoni v soboto dne 31. jan. ko je oznanjal Lučkim župljanom, da dobre, pridne Podniške Francke ni več med nami. V najlepši dobi svojega življenja pa nas zapustila. Šla je v bolnico v Celje v upanju da dobi zopet nazaj zrahljano zdravje, a njeno upanje se ji ni uresničilo. Po 19 dnevnem bivanju v bolnišnici je podlegla mučni bolezni. Truplo rajne so v nedeljo, 1. februarja pripeljali iz Celja v Luče. Rajna Francka je bila dobra in poštena. Bila je knjižničarka Prosv. društva in tudi na gledališkem odru je večkrat nastopala kot izvrstna igralka. K njenemu pogrebu se je zbrala skoro cela župnija.

Nobeno oko pa ni ostalo suho ko so H. g. župnik ob odprtem grobu govorili, lepe poslovinne besede. Počivaj v miru draga Francka!

Konj se ubil.
(Vuhred.)

Gosp. Hebl, posestnik sin iz Marenberga, je vozil v soboto 31. januarja plohe proti Vuhredu. Ker je južno vreme povzročilo slabo pot, so med potom hodi zdrsnili s ceste in potegnili konja s seboj v prepad. Konj je zaradi poškodb poginil. Ker je bil konj lep, mlad in vreden več tisočkov, trpi ljubnik prav občutno škodo.

Odgovor.
(Stangarske Poljane.)

Gospod urednik! Zadnjič se je poskušal v dopisu iz naše vasi nekdo ponorčevati iz nas, poštenih deklet. Povejte dopisniku, da se bomo me same močile, kadar se bomo hotele in kjer se bomo hotele. Ne maramo nobenih mešetarjev. Pri nas je tudi ženinov dosti — vsake sorte. Neveste, pridite ponje, me jih ne maramo! — Poljanke.

Iz društva.
(Hrastje pri Kranju.)

Poročili se je 4. t. m. Aleš Stare z gospodično Francko Kokalj iz Sp. Bituja. Ženin je vnet pravec delavce, tajnik tujakinskega prosvetnega društva, vnet igralec in večletni cerkveni pevec. Zato si je izbral nevesto, ki je njemu enakega duha in miselnosti, kajti tudi ona se je že udeleževala na odru in cerkvenem koru. Želim, da bi tudi nadalje ostala zvesta člana naših društev in sodelovala za prosvito prosvete. Mlademu paru želimo obilo sreče. — Tukajšnje prosvetno društvo ima v nedeljo, dne 15. t. m. ob 3 v društvenem domu svoj redni letni občni zbor. Zeleti je, da se občnega zbora udeležijo zlasti vsi člani in članice, zlasti mladina. Kajti, vse kaže, da bo v bodoče treba veliko vodilnih in značajnih oseb na gospodarsko-zadružnem polju. Šola za to pa so mladini društva na versko-prosvetni podlagi.

Radio.

Radio-program od 12. — 17. febr.

Vsak delavnik 12.15: Plošče — 12.45 Dnevne vesti — 13.00 Čas, plošče, borza — 17.30: Radio-orkester — 22.09 Casovna napoved in poročila.

Cerček, 12. febr.: 17.30 Otroška ura — 18.00 Plošče — 18.30 Gimnastične vaje — 19.00 Sbor-hrvaščina — 19.30 Duševna vzgoja otroka — 20.00 Koncert delavske godbe »Zarja« — 21.00 — Kuplete poje Danijel Bučar — 22.15 Radio-orkester.

Petek, 13. febr.: 18.30 Samostanske naselbine kot kulturni faktor — 19.00 Francoščina — 19.30 Gospodinjska ura: Sadije — 20.00 Ob 50 letnici Fjodora Dostojevskega — 20.30 Samospevi Milana Jurga — 22.15 Hawai-jazz.

Sobota, 14. febr.: 18.30 Sah — 19.00 Filozofija evangelijev — 19.30 Angleščina — 20.00 Operetni večer: Sonospevi gud. Arko in g. Jelčina.

Nedelja, 15. febr.: 9.00 O čebelarstvu — 9.30 Prenos cerkvene glasbe — 10.00 Versko predavanje — 10.20 Nauk o serviranju — 11.00 Radio-orkester — 15.00 Dekliška ura: Zvestoba v malem in velikem — 15.30 Koncert dijaškega orkestra in pevskega zbora školiške gimnazije v St. Vidu nad Ljubljano — 17.00 Harmonika solo — 20.00 Kovačev študenti, opereta — 21.30 Harmonika — 22.15 Hawai-jazz.

Ponedeljek, 16. febr.: 18.30 Italijanshina — 19.00 Poljščina — 19.30 Specialno mleko — 20.00 Trgovina in trgovska politika — 20.30 »Trije vaški svetniki«, knjiška založba (člani nar. gled.).

Torek, 17. febr.: 18.30 Gibanje zemlje okoli solca in letni časi — 19.00 Vremenslovje — 19.30 Nemščina — 20.00 Klarinet-solo — 22.15 Slagerje poje g. Premet.

Sreda, 18. febr.: 18.30 Od klavirisa do današnje knjige — 19.00 Ruščina — 19.30 Literarna ura: Ivan Zorec bere iz svoje nove povesti »Beli mešički« — 20.00 Prenos simfoničnega koncerta Češke filharmonije iz Prage.

Gospa: »Zakaj si pustili vašo zadnjo službo?«

Metka: Zato, ker nisem vedela, kakšna je služba pri vas.

Dr. Fr. Trdan:

Pielatu Lesarju v spomin

»Pa še kaj napiši o rajnem prelatu! Saj tega je vreden radi svojega plodonosnega delovanja in lepih lastnosti, ki so ga dale celo življenje.«

Tako mi je naročil ugleden gospod, ko sem se pred dobrim tednom vracal s pogreba umrlega g. prelata dr. Jozeta Lesarja. Pa tudi če bi mi ne bil naročil, bi bil pisal. Vzor mož ne sme ostati skrit in nepoznan tudi po smrti. In vzor mož je bil pokojni dr. Jozef Lesar. S svojim delom za cerkev in naš narod je zaslužil, da mu tudi v svojih srečih postavimo trajen spomenik.

Jozef Lesar se je rodil v Sušju pri Ribnici dne 13. septembra 1858 v globoko verni, ugledni ter daleč naokoli znani Martinovi hiši. Ker je mali ležer in v ljudski šoli kazal izredno nadarjenost, so ga dali v Ljubljano šolat. Nade, ki so jih skrbni starši stavili na svojega sina, jih niso varale. Jozef je rastele po duhu in letih. Kot gojenec Alojzijevega se je tako odlikoval. Da je bil celo gimnazij med prvimi v razredu. Ze kot dijak pa je tudi kazal vse one značilne lastnosti, ki so ga v poznejših letih še posebno odlikovale. Bil je izredno redofoljen, priden in pobožen. Prosti čas je porabil za branje lepih knjig in pisateljevanje. Pisateljati je začel v »Domah vajah«, v Alojzijevekem dijaškem listu, kateremu je bil pol-drugo leto tudi urednik. Ze iz njegovih prevencev veje ljubezen do našega lepega jezika in domače grude. Potopis iz »Sušja do Kolpe« ima za kratekno zgodovino in zemljepis še danes vrednost.

Kot vnet častilec Mater božje je od velikih počitnic vsako jutro pihel k pol ure oddaljeni Mariji Vnebovzeti pri Novi Štifti. Marijina podoba v glavnem oltarju se mu je tako priljubila, da je tudi pozneje najrajši o nji govoril.

Ze v mladih letih je bil tudi lepega in finega vedenja, ki je dajalo vse njegovi zunanosti neko moško dostojanstvenost. Visoka rast, pokončna hoja, umeren korak, umna beseda in duhoviti obraz — to je bil mladi in stari Lesar.

Ja izrazita zunanost je imela na sorojake neko posebno privlačno moč. Stari ljudje vedno se danes povedati: »Martinov gospod« so že v dijaških letih kazali, da bodo gospod.

Po odlično dovršeni srednji šoli je vstopil v semenišče, kjer je ostal štiri leta. V maščini je bil posvečen v škofskem dvorcu v Goricanah dne 14. sept. 1881, novo mašo pa je pel dne 25. septembra v farjni cerkvi v Ribnici. Ker je tudi v bogoslovju vsestransko napredoval, so ga že en mesec po novi maši poslali na Dunaj, v višje duhovsko izobraževališče Augustineum, da bi se v bogoslovskih vedah še bolj izpopolnil. Tam je dne 18. marca 1885 postal doktor bogoslovja. Ko se je povrnil v domovino, je bil nastavljen za kaplana v Višnji gori. Toda tu je ostal samo pet mesecev. Takratni knezoškof dr. Jakob Mišja je hotel imeti marljivega in vestnega duhovnika v svoji bližini, zato ga je imenoval za škofijskega tajnika. Ko pa je bilo po štirih letih izorazeno mesto bogoslovskega profesorja za biblične vede Novega zakona, so l. 1889 poklicali mladega doktorja na bogoslovsko stolico. V tej odgovorni službi je deloval pokojnik celih 30 let. Vsi, ki so poslušali njegova predavanja, so ga cenili in spoštovali kot izredno vestnega profesorja. Sam pa je tudi v poznejših letih, ko je bil že v pokoju, še vedno gorel za svoj predmet.

Ker je do učeče se mladine kazal veliko ljubezen, so mu l. 1893 poverili vodstvo dijaškega zavoda Alojzijevega. Tu je kot vzgojitelj mladine naletel dostikrat na trde in neolocene grce. Pa jih ni nikdar slabo sodil. O vsakem človeku je imel pokojnik le mlo in dobro sodbo, zlasti pa o mladini. Njegovi posebni ljubitelji so bili ubožnejši dijak. Lesar ni imel zanje le dobre besede, ampak tudi dobro srce. Na misel mi prihaja tale slučaj: Nekoč je prišel dijak nepozno iz šole. Komaj je stopil v učilnico, že se vrata odpro in na pragu se pokaže visoka vodjeva postava. »Vi« nagovori dijaka, ki je prepozno prišel, »pridite čez četrto ure k meni.« Na, zdaj pa injam,« vzdihne dijak, ko je odšel g. vodja. »Se nikdar nisem ničesar zagrešil, danes pa, ko sem napravil prvi pogrešek, pa je že kazeno za petami. Morebiti bom še iz zavoda izključen!« Pa kako gladko se je izteklo. Ko mu je dal g. vodja nekaj dobrih naukov, ga je odsvolil. Toda že na pragu stoječega pokliča nazaj: »Pokajale!« In g. vodja je stopil za dijakom, pri-

vzdignil talar, segel v žep in stisnil kronco mlademu grešniku.

Po devetih letih uspešnega delovanja v Alojzijevešču so mu izročili vodstvo duhovskega semenišča, ki ga je vodil do svoje upokojitve l. 1919. Tudi v svoji novi službi je bil nad vse vester in natančen, zraven pa je še vedno kazal tudi svoje dobro in ljubeče srce. Bogoslovci so to dobro vedeli, zato so mu nadeli prelepi naziv: ata.

Kot semeniški vodja je rad podpiral vsako delo bogoslovcev za duhovsko izobrazbo in ljudsko prosveto, ker je v devetdesetih letih slovenskega katoliškega prepoda sam pogosto posegal v na e prosvetne organizacije. V svojem postopanju se je rajni Lesar držal zlate srehe: skrbno je gledal na vsak korak bodočih duhovnikov, a jim dal tudi dosti svobode in se ni vtikal v vsako malenkost.

V prostem času je rad prijel za pero. Kot pisatelj sicer ni izdal velikih del, spisal pa je več manjših knjižic in razprav in pomagal pri različnih književnih podjetjih.

Ne bilo bi prav, ako bi v tem kratkem stavku ne omenil tudi njegove dobrodelnosti. Ta lepa lastnost je bila nekaka rdeča nit, ki je že od mladih let preprežala celo njegovo življenje. Kjer se je osnovalo kako dobrodelno katoliško društvo, se je med prvimi z bogatim darom oglašal pokojni dr. Jozef Lesar. V svojo rojstni vasi je dal napraviti krasno gotsko kapelico s kipom Brezmadežne. V zavodu sv. Stanislava opevajo njegovo čobrosrčnost dragocene orgle. Pri svetokriški podružnici v ribniški fari govori o njem okusno poslikana cerkev. Koliko je pa žrtvoval za slovečo božjo pot pri Novi Štifti, ve natančneje ondodni letopis.

Pokojni prelat dr. Jozef Lesar je bil v vsem svojem življenju bolj rahlega zdravja. V zadnjih dveh letih pa je vidno upadal. Dne 20. januarja je zadnjikrat meševal. Ko je prišel iz cerkve, je ločil o mrzlici. Vendar pa je kljub temu hotel iti v škofijski dvorec k neki važni seji. Toda v naglici poklicani zdravnik mu je vsak izhod strogo prepovedal. Mrzlici se je pridružila še pljučnica, ki mu je prekmalu prestrigla nit življenja.

Ko sem dne 23. januarja stopil v njegovo sobo, je bila prva njegova beseda: »Danes sem prejel sv. zakramente in se tako pripravil za odhod. Tako more govoriti le pravičnik, ki mu je smrt začetek novega življenja. Umrli je dne 29. januarja ob pol sedmih zvečer. Z vzdihom: »Kako je lepo dober!« se je poslovil od navzočih in pihel k njemu, čigar vzvišeni evangelij je celo svoje življenje nosil v srcu in ustih.

Življenje za življenje

(Roman.)

(Nadaljevanje.)

To je bil majhen, nazobčan ključ, kot so v navadi pri varnostnih ključavnicah. Vprašal sem jo, če hoče, da ji prinesem skrinjico, ki jo je ta ključ odpiral. Pokimala mi je in oči so se ji zasvetile.

»A kje je ta skrinjica?« sem jo še enkrat vprašal.

Odgovorila mi je nekaj, česar nisem mogel razumeti. Potem sem ji čelaj, naj odgovarja na moja vprašanja s kretnjami. Po nekaj minutah takega tipanja z vprašanji sem prišel na to, da ima v mislih majhen zabojček, zaprt v eni od obeh velikih omar, od katerih ključ se je tudi nahajal v tetinem žepu. Pustil sem jo samo in odšel iskat tisti zabojček. Ni ga bilo težko najti, čeprav je bil skrbno skrit za veliko škatlo za klobuke in za skrinjicami z zlatino.

Skrinjica je bila iz diseclega lesa, na pokrovu sta bili vrezani zlati črki J. K.

Torej je bila skrinjica nekoč vendar last mojega očeta, zakaj to sta bili začetni črki njegovega imena: Justin Korneli. Nisem se dolgo izpraševal, kdo je dal to skrinjico mojemu očetu in zakaj jo je on prepustil teti. Poskusil sem, če ključ odpre, da bi videl, če se nisem morda zmotil. Vzdignil sem pokrov prepričan, da bom našel v skrinjici odrezke pobotnic, razne dragocenosti, cekine in podobno, kar je teti vse poskrila sem v strahu da ji ne bi kdo ukradel.

Namesto tega sem pa videl več zavojev, skrbno ovitih s papirjem. Vzel sem jih ven in bral na njih napis: »Justinova pisma«, zraven je bila napisana letnica. To se je nabejalo na vsakem zavoj.

V skrinjici so bila vsa pisma mojega očeta, ki jih je tako naravnost s pobožnim spoštovanjem hranila, saj ji jih on, ki ga je vse življenje tako nežno ljubila.

Zakaj mi ni nikoli nič povedala o teh pisnih, čeprav bi bilo zame to dragocenejšje kot Bog ve kaj. Tako sem se izpraševal, ko sem skrinjico spet zapiral. Potem sem si dejal, da se teta saj ni hotela ločiti od njih prej kot zadnje mi-
auto svojega življenja.

V teh mislih sem se vrnil v sobo. Takoj pri vratih so me srečale njene oči, ki so izražale nepotrpežljivost in razjedajočo skrb.

Komaj je vzela skrinjico k sebi na postelj, jo je takoj odprla, zgrabila prvi zavoj pisem, potem drugega, in končno je obdržala v rokah samo enega, druge je položila nazaj, zaprla skrinjico, obrnila ključ in mi dala znamenje, naj jo postavim na omaro.

Medtem, ko sem izvajal njeno naročilo, ko sem delal na omari prostor med knjigami, kamor bi postavil skrinjico, sem videl v zrcalu pred seboj bolnico.

Z zadnjim napotkom se je bila za tri četrtine obrnila in s prosto roko je poskušala zagnati zavoj pisem, ki jih je bila vzela iz skrinjice. V odprto peč na desni strani postelje. A komaj se je bila dvignila, so jo moči popustile in mali zavojček je zletel na tla.

Prihitel sem k nji, da bi ji položil glavo nazaj na blazino in telo na sredo postelje. Tedaj je z oslabele rokami za elo grabiti odejo in oči so se ji napolnile s solzami.

Ni mi bilo težko uganiti kaj se je zgodilo v njeni duši. Zavoj, ki je padel na tla med pečjo in nočno omario, je gotovo vseboval pisma, ki jih je ona hotela za vselej uničiti, zato da bi jih jaz ne bral. Že davno bi jih bila lahko sežgala, saj je vedela, kako usodno bodo uplivala name. Odlagala je to od leta do leta, od dne do dne, saj sem vedel, s kako ljubeznijo je bila navezana na male stvari, ki so bile nekoč lasti mojega očeta. Zato je tako dolgo čakala preden se je hotela ločiti za vedno od teh dragih in nevarnih pisem. Bolezen jo je presenetila in začela jo je mučiti skrb, da ne bi ta pisma ostala v moji lasti. Videl sem, da ni služkinjam zaupala, da bi jima naro-

čila, naj ji prineseta skrinjico.

Šele tisti hip sem razumel, zakaj je tako nepotrpežljivo pričakovala mojega prihoda. A zdaj so jo moči zapustile. Zastonj je skušala, da bi vrgla pisma v ogenj, čigar prasketanje je čula poleg sebe, ne da bi se mogla dvigniti in ga videti.

Teh stvari sem se zavedel šele pozneje.

Tisti hip se mi je teta silno smilila.

»Ne, mučite se, teta.« sem ji dejal in jo pokrtil z odejo, »bom pa jaz sežgal ta pisma«.

Ponižno proseč je dvignila oči, ki sem ji jih zaprl s poljubom. Potem sem se sklonil, da bi pobral zavoj. Na ovoju sem razločno videl letnico: »1864 — Justinova pisma«.

1864! To je bilo zadnje leto v življenju mojega očeta.

Čutil, da je bilo to, kar sem storil ta hip, nesramno; zakaj poslednja volja umirajočih je sveta. Ne bi bil sinel prevarati nje, ki je v tem hipu z vedno hitrejšim dihanjem nemirno pričakovala, kdaj bodo padla pisma v ogenj.

Če je teta naravnost strastno, blazno hotela, da se ta pisma sežgo, je bilo to zato, ker bi me lahko pripeljala na pot maščevanja. Pisma, ki jih je pisal oče zadnje leto in mi ni nikoli govorila od njih...

Nič nisem pomišljal, nič se nisem obotavljal. Namesto, da bi vrgel zavoj v ogenj, sem ga zagnal pod naslanjač in sem stopil nazaj k postelji. Sklonil sem se nad teto in ji z glasom, ki sem ga skušal narediti hladnega in gotovega, dejal, da se je njena želja izpolnila in da pisma že gore...

Prišla me je za roko in mi jo poljubila. Kako mi je ta nežnost storila težko!

Sedel sem ob postelji in skrivaj glavo v rjuhe, da ne bi njene oči srečale mojih.

Ni se mi bilo treba dolgo bati njenega pogleda. Opoldne se je začel smrtni boj. Ob dveh je prišel duhovnik in ji podelil svete zakramente. Zvečer je dobila nov napad, ki ji je vzel vso zavest in ponoči je umrla...

Diaga teta, ali mi boš kdaj odpustila laž, ki sem ti jo izrekel v Tvoji zadnji uri? S tem, da si hotela, da bi pisma zgorela, si mi hotela prihraniti, da bi se v meni vzbudile strašne sumnje, ki so Tebe mučile vse življenje. Še na svoji

smrtni postelji nisi mislila na drugo, kot na mojo srečo.

Ali mi boš odpustila, da nisem izpolnil Tvoje zadnje želje? Moralo je pač tako priti, to je volja tistega, ki je nad nami.

Naj se spusti mir na grob, kjer skupaj spita svoj smrtni sen ti in oče, na tistem samotnem pokopališču v Kompijeux, ki bo nekega dne sprejelo tudi mene v svoje naročje.

*

Teta je umrla okrog devetih zvečer. Zapri sem ji oči in dolgo jokal. Ob er-jstih je prišla Julija in me prisilila, da sem odšel v obednico, zakaj ves dan nisem bil užil drugega, kot skodelico črne kave.

To je bil žalosten obed. Bolest zaradi izgube edine dobre duše, ki me je ljubila na svetu, je zatrla v meni vsako drugo misel. Niti za trenutek se nisem spomnil, da bi tisto noč odprl pisma, ki sem si jih bil polastil s tako sramotno lažjo. Pozabil sem sploh nanje, čeprav sem jih popoldne pobral izpod naslanjača in jih nesel v svojo sobo.

Ni me mučila radovednost, kaj je v pislih. Vedel sem samo, da sem za vedno izgubil to drago bitje in ta zavest me je rezala v srce.

Hotel sem čuti vso noč pri mrliču. Nisem se mogel odtrgati od tega negibnega obraza, na katerem sem vsa leta bral samo nežnost, iskrenost, čigar poteze so bile zdaj trde, negibne, ustnice stisnjene, trepalnice povečane. Vse lice je pokrival izraz nezgane žalosti, kot ga nisem videl na obrazu nobenega mrliča.

Samo ta žalostni obraz bi me bil lahko prisilil, da bi šel tisto noč iskat v pisma temno skrivnost, ki je teta mučila do zadnjega hipa.

Ob treh jutraj je prišla Julija, da me nadomesti. Odšel sem v svojo sobo. Vrgel sem se na posteljo, ves uničen in truden. Narava je zmaga la nad žalostjo in zaspal sem.

Zbudil sem se, ko je bil že dan. Nebo je bilo močno oblačno. Dolgo sem gledal ob oknu žalostno pokrajino. Potem sem se obrnil in šel proti peči, da bi se ogrel.

Oko mi je padlo na pisma, ki sem jih bil ukradel teti. Bila so tam tako, kot sem jih bil

77

RAZNO

Koliko bojnih ladij imajo velesile. Anglija 16 velikih bojnih ladij, 52 križark, 140 rušilcev, 52 podmornic. Amerika 18 velikih bojnih ladij, 32 križark, 309 rušilcev, 122 podmornic. Japonska 6 velikih ladij, 34 križark, 101 rušilec, 69 podmornic. Francija 9 velikih ladij, 15 križark, 54 rušilcev, 52 podmornic. Italija štiri velike ladje, 14 križark, 65 rušilcev, 45 podmornic. Rusija 4 velike ladje, 4 križarke, 32 rušilcev, 15 podmornic. Nemčija 8 velikih ladij, 8 križark, 24 rušilcev in nobenih podmornic. Anglija in Japonija imata razen tega še po štiri bojne križarke. Anglija gradi devet križark in jih namerava graditi še tri. Amerika na gradi osem križark in jih namerava graditi še 15. Francija pa gradi štiri in namerava graditi še eno.

Stavka svoje vrste. V neki španski tovarni za vžigalce je bila ena delavka odpuščena. V protest proti temu so njene tovarišice, druge delavke, 200 po številu, proglasile stavko, dokler ne bo od-

Hector Malot:

Brez doma.

Roman.

Naprejš!

S harfo na rami in s torbo na hrbtu sva se torej zopet znašla na daljnjih potih s Capijem, ki se je veselo valjal po prahu.

Priznam, da sem občutil nekako zadoščenje, ko smo imeli za hrbtom Varses in ko sem z nogo udaril ob trdo cesto, ki je nekoliko drugače odmevala nego blatna tla v rudniku. Oj ljubo solncece, oj prelepa drevesa!

Potem ko sva prehodila po vsej dolžini mejansko visoko planoto, sva dospela v Mende. Ona visoka planota je gotovo najbolj zapuščen in najrevnejši kraj na svetu: brez gozdov, brez vode, brez njiv, brez vasi in brez prebivalcev. sploh brez vsakega znaka življenja, skratka ena sama veličanska tužna pustinja, ki more še komaj zanimati onega, ki jo je preletel v brzem vozu.

Iz Mende sva se odpravila dalje...

Rad sem imel Mattija tudi preden sva prišla v Mende, a ko sva zapustila to mesto, sem ga ljubil še bolj. In lepšega občutka prijateljstva ni, kot je gotovost, da te prijatelj ljubi.

»Da veš, najino prijateljstvo drži na življenje in smrt!«

Nasmehljaj se je in me pogledal s svojimi velikimi očmi, rekoč:

»Tega ne izvem šele danes!«

Končno sva dospela čez Saint-Flour in Issoire v kopališča, ki so bila cilj našega pohoda. Na srečo so

bili podatki medvedjega vodnika resnični: v Borboule-u in predvsem v Mont Dore-u sva nabrala precej denarja.

Če sem pravičen, moram priznati, da je imel pri tem največje zasluge Mattija vsled svoje spretnosti in priljudnosti. Res je, da sem tudi jaz, kjer sem videl zbrane ljudi, vzel harfo in zaigral po najboljših močeh, a igral sem precej brezbrizno. A Mattija ni postopal tako enostavno; njemu ni zadostovalo za igranje, da so bili ljudje le zbrani. Preden je vzel gosli ali rog, je pazno premostril poslušalstvo, in je prav kmalu spoznal, ali bo igral ali ne, predvsem pa, kaj bo igral.

V Garofolijevi šoli, ki je kar na debelo izrabljala usmiljenost javnosti, se je bil naučil v vseh stopnjah ono veliko umetnost, ljudi prisiliti k velikodušnosti. Že prvokrat ko sem ga srečal v podstrešni sobi loursinske ulice, je vzbudil v meni veliko začudenje z razlago, zakaj in iz kakšnih vzrokov ljudje darujejo. A še vse drugače me je začudil, ko sem ga videl pri delu samem.

Ravno v kopališčih je lahko uporabil vso svojo spretnost, saj je tukaj našel zopet Parižane, njegove nekdanje poslušalce, ki jih je tako dobro poznal.

»Le pazi!« mi je zašepetal, »kadar se nama bo bližala v kapucinskem drevoredu mlada gospa v žalni obleki, morava igrati kaj žalostnega, kar jo gane in spomni n aonega, ki ga je izgubila: ako se bo jokala, je sreča z nami.«

In zaigrala sva tako zategnjeno, da bi se še kamen omehčal.

V okolici Mont Dore-ja so v šetališčih kraji, imenovani »salonci«; so to skupine dreves, vedno po pet skupaj, in v senci teh dreves prebijejo gosti več ur na prostem. Mattija je proučeval te šetale in po njegovih opazovanjih sva potem uredila svoj spored.

Druga, Domoljubova podpora

Naš naročnik Jožef Kos iz Straže, št. 43 v župniji Moravče je pogorel 5. februarja. Zgorela mu je hiša, ves živč in obleka. — Ker je pri poverjeniku pravočasno poravnal naročnino za naš list, mu je uprava nakazala podpora 2000 dinarjev.

pasil sinoči na marmornati plošči ob peči, med mojo listnico, med ključi in cigareti.

Sice mi je močno bilo, ko sem prijel v roke ta zavoj, čigar gube so pričale, da ga je teta velikokrat odpirala in zapirala. Lahko bi bil še popravi greh ki sem ga zagrešil do pokojnice, samo roko bi izgubil, in vse bi padlo v ogenj. Zadnja volja ravnice tete bi bila izpolnjena.

Šel sem do naslanjaja in sem gledal v ogenj. V roki sem tehtal zavoj. Bil je težak, moral je vsebovati veliko pisem. Neodločnost se me je prilepala.

Ta pisma niso moja... Ne bi si jih bil smel nikdar prilepiti. Uničiti bi jih bil mogel, ne da bi jih odprl.

Potem sem se zbral. Čemu ta bojazen? sem se vprašal, ko sem še enkrat prebral napis na ovolu: »Justinova pisma. 1894.«

Ta sba je bila tiša, v kateri je stanoval moj oče, kadar je bil pri teti. Ob tej peči se je igral v sinjskih snirskih jutrih. Pri tej misli ob oknu je delal, na tej postelji je spal, kot zdaj jaz.

Tu mi je prišlo v spomin v odločilnem hipu in sba sama na sebi je poklicala v spomin otročje podoben. Zdelo se mi je, kot da je njegov duh vstal iz groba in me prosi, naj držim prisego marševanja, ki sem jo tolikokrat prisegel njegovemu spominu.

Če bi ta pisma dala samo eno nado za to, kar sem prisegel, bi se ne bil smel obotavljati. Vsi odgovori so se mi zdeli v tem dejstvu otročji in ni mi bilo treba nobenih dokazov, da sem postal tihi temu volji, ki je rasla v meni.

(Dolge prihodnjice.)

J. V.:

Novi kazenski zakon

(Nadaljevanje.)

Telesna poškodba.

S tem preidem k zločinom, ki kažejo na zelo žalostno poglavlje našega življenja. Koliko pretepoz, pobojev se dogodi vsak teden, da ne rečem vsak dan, širom naše domovine! In baš to poglavlje nam daje težek madež v primeri z drugimi kulturnimi narodi, s katerimi se po svoji kulturi sicer štejejo za enakovredne. Sicer tudi drugi narodi niso brez te napake, vendar se moramo nad to našo grdo lastnostjo, ki je še vedno tako vkoreninjena zlasti med kmetiskim ljudstvom, t. j. nad nagnjenostjo k pretepoz in pobojem. Zato je prav, če določa zakon za vse take slučaje zelo stroge kazni. Morda bo strah pred posledicami polagoma vendarle ohladil prevročni kri ter dal bojevitim vročokrvnežem priliko, treznejše presojeati položaj, ne pa slediti golemu trenutnemu razpoloženju. Gotovo je, da je v največ slučajih kriv znani naš sovražnik, ki pa se ga nekateri kljub temu, da jim še ni nikoli napravil nič dobrega, tako radi oklepajo, t. j. a t k o h o l. Ta odslej tudi ne bo več igral vloge zagovornika, ne bo dajal več potuhe svojim oboževalcem! Kazenski zakon ima, kot smo videli (že v eni lanskih števil), sredstva tudi proti tej potuhi. Na vsak način bodo morala sodišča z upravnimi oblastmi roko v roki najstrožje nastopati proti temu zlu ter ga korenito iztrebiti.

Vsaka telesna poškodba je kazniva;

kako in koliko, odločuje teža poškodbe in način, kako je prizadejana. Čim težja je poškodba, tem hušja je kazen. Odločuje pa tudi velikost krivde, ali je storjena poškodba namerno ali le iz malomarnosti.

1. Namerno prizadejana telesna poškodba.

a) Zelo težka poškodba. Kdor drugega tako telesno poškoduje, da postane poškodovani nesposoben za delo ali umoboln ali da je nastala vsled tega nevarnost za življenje poškodovanca ali da je ostal poškodovanec obraz trajno skazen ali je važen del telesa uničen ali trajno skazen ali je poškodovanecovo zdravje trajno ali vsaj v znatni meri pokvarjeno, se kaznuje z robijo ali zatočenjem do osmih let. Če pa poškodovanec za tako poškodbo umre, se kaznuje storilec z robijo do dvanajstih let.

Kdaj kdo s poškodbo drugega onesposobi za delo? Tu je treba vpoštevati, kak poklic opravlja poškodovanec. Opernega pevca, ki ma kdo recimo samo z lahko poškodbo ali drugače, n. pr. s samim udarcem s pestjo pokvari glas, je s tem onesposobil za delo — storilec bo kaznovan po tem določilu. Kdor violinistu, ki si z goslanjem služi kruh, pokvari prst, tako da ne more več opravljati svojega poklica, bo kaznovan po tem določilu. Če pa kdo poljedelca pokvari samo prst, ga s tem še ni onesposobil za delo in zanj to ni težka poškodba po tem določilu. Lahko pa bi se taka poškodba smatrala za težko poškodbo po naslednjem določilu.

b) Težka telesna poškodba.

Ako sva zasledala bolnika žalostno ležečega v stolu, vsega bleda s steklenimi očmi in udrtimi lici, njeva sta naravnost predenj, da ga iztrgava njegovim žalostnim mislim. Postavila sva se bolj daleč in sva igrala bolj kot zase, seveda sva se pa zelo trudila. Prav od strani sva poškilila k njemu. Ako napi je gledal ježno, sva odkurila; ako pa naju je gledal in poslušal, sva se pomaknila bliže. Potem je Capi lahko drzno pomolil svoje skledice, in ni se bilo treba bati, da ga bodo zapodili z brec.

A največ uspeha je žel Mattija pri otrocih. S svojim tokom jim je dajal veselje za ples in s svojimi smehljajem jih je pripravil v smeh, tudi če so bili slabe volje. Kako je vse to počel? A stvar je že bila taka, ugatal je in radi so ga imeli.

Uspeh takega ravnanja je bil naravnost čudovit. Vsi izdatki so bili kriti in preostalo nama je še šestdeset osem frankov.

Šestdeset osem frankov in onih sto štirideset in šest, ki sva jih imela prihranjenih, je bilo skupaj dvesto štirinajst frankov. Bilo je čas, da se brez odloga napotimo v Chavancan preko Usselja, kjer bo baje v kratkem velik živlanski sejem.

Sejem sva sedaj ravno rabila. Zdaj bova vendar že enkrat res kupila ono slovečo kravo, o kateri sva tolikokrat govorila in za katero sva tako trdo hranila.

Razdalja od Mont-Dorea do Ussela ni velika. V dveh dneh sva naredila to pot in se zgodaj sva prišla v Ussel.

Tukaj sem bil tako rekoč doma. V Usselu sem bil prvič javno nastopil v vlogi »Sluga gospoda Joli-Coeurja« ali »Neumnejši ni oni, kot to mislite«; v Usselu mi je Vitalis tudi kupil par čevljev, one okovane čevlje, ki so me storili tako srečnega.

Ubogi Joli-Coeur, ni ga več z njegovo lepo rde-

čo uniformo angleškega generala! In tudi Zerbina ni več z ljubko Doaleco!

Ubogi Vitalis! Tudi njega sem izgubil in več ga ne bom videl, kako hodi s ponosno dvignjeno glavo in z vsločnimi prsi, z njegovim odločnim korakom, piskajočega na piščal veseli valček.

Takrat nas je bilo šest, in od vseh šestih sva ostala živa le Capi in jaz. Ves žalosten vsled teh spominov sem prišel v Ussel. Nehote sem si predstavljaj, da bom za kakim vogalom opazil Vitalisov klobuk in da moram zaslišati njegov klic, ki mi je tolikokrat zvenel v ušesih: »Naprej!»

Starinarjeva prodajalna, kamor me je Vitalis peljal, da me preobleče v umetnika, je na srečo pregnala moje žalostne misli: bila je še taka kot takrat, ko sem bil prestopil njene tri opolske stopnice. Pri vratih je še danes visela ona obleka, na živih obrobjih s trakovi, ki me je takrat očarala, in v izloži sem zopet našel iste stare puške in stare svetilke.

Hotel sem tudi pokazati trg, kjer sem prvič nastopil v vlogi Joli-Coeurjeve sluge kot bolj neumni izmed obeh: Capi se je znašel in je zamahel z repom.

Odložila sva torbe in godala v gostilni, kjer sem svoje dni stanoval z Vitalisom, in potem sva šla iskat živinozdravnika.

Ko je le-ta čul najino prošnjo, se nama je zakrohotal v obraz, deš:

»Saj v naših krajih vendar nimamo učenih krav!
»Saj ne rabiva kravo, ki bi igrala! Biti mora talca, da do dobro mleko.«

In Mattia je pristavil:

»In pristen rep mora imeti!»

Očividno ga je silno mučila misel na prilepljen rep.

»Sploh pa, gospod živinozdravnik, vas prosiva,

puščena zopet sprejeta. Ta stavka je pa precej različna od drugih in se vrši v ravno nasprotni smislu. Namesto, da bi delavke zapustile delo, so sklenile, da ne, da dela ne bodo zapustile, marveč da povrhu tudi tovarne ne bodo zapustile. Tako zdaj v tovarni delajo, jedo, spijo in sprejemajo obiskovalce.

Najtežje lokomotive v Evropi imajo v Švici. Uprava švicarskih državnih železnic je namreč naročila za gothardsko železnico dve električni lokomotivi, ki dal-ko nekatere vse evropske lokomotive no velikosti in teži. Vsaka od teh lokomotiv razvija 6500 konjskih sil, dočim imajo lokomotive za urbozvoze v Nemčiji samo po 2500 konjskih sil. Nove lokomotive vozijo tudi nizkreber s hitrostjo 65 kilometrov na uro. Ko so vozi lokomotiva navzdol delujo motorji kot generatorji in oddajajo elektriko zopet v omrežje.

Natakaricam poljubljaja roke. V eni največjih trgovskih ulic Berlina je skromna restavracija, kateri čaka tuja čudna presenečenja, ko stoji pred njim. Vidi namreč kako gostje poljubljaja

Kdor drugega tako poškoduje, da mu uniči manj važen del telesa ali da poškoduje la (manj važen del telesa) trajno slabši nego je bil prej, se kaznuje z robijo ali zatočenjem do treh let. Če pa poškodovaneec za tako poškodbo umre, se kaznuje storilec z robijo do deset let.

Kaj je važen ali manj važen del telesa? Človeški udi, ki so samostojni, tako roka, noga, uho, nos, jezik itd. so gotovo važni deli telesa; poškodba teh bi spadala pod a). Manj važni deli pa je n. pr. prst na roki, nogi, zob itd. Če pa ima poškodovaneec še par zob, pa se mogoče eventuelno smatrali tudi zob za važnejši del telesa. Včasih tudi prst na roki.

c) Manj težka telesna poškodba. — Kdor drugega težko poškoduje na lažji način, nego je navedeno pod točko a) in b), vendar pa z nožem ali kakim drugim sredstvom, ki je sposobno, da težko poškoduje ali težko pokvari zdravje ali pa celo s smrtonosnim orodjem (n. pr. z revolverjem), se kaznuje s stroгим zaporom od šest mesecev do pet let.

Koliko je takih primerov v življenju! Pri naših kmečkih fantih je pač že v navadi, da je na vsako nevéčno besedo, na vsako, četudi le razposojeno izzivanje, takoj nož v roki! Zlasti že, če je že nekaj alkohola v glavi! In posledica? Kazen in ta ne bač lahka, žalost in družini, zgledovanje v okolici! Marsikdo se je že kesal, da v takem trenutku ni poslušal pameti, ampak gočo strast in prebirani ponos. Da, ta prebirani ponos — ko bi bil fant preumnejši, koliko bi moral pretrpeti žele v

posledicah tistega dejanja, katerega je bil smatral za obrambo svojega ponosa!

č) Še manj težka in lahka telesna poškodba brez smrtonosnega orožja. — Težka poškodba, ki pa ne spada pod nobeno zgorajšnjih točk (a, b, c), ker je manjša od vseh, pa se vendarle smatra še za težko, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 Din. — Če pa je poškodba lahkega značaja, se kaznuje storilec z zaporom do 6 mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev; ta (lahka poškodba) pa se sodno (kazensko) preganja le, če poškodovaneec toži. Če pa je poškodovaneec storilca izzival, ne da bi bil storilec kaj kriv (izzivanja) in sicer s sitovim ali nevjudačim ravnanjem, ga sme sodišče oprostiti vsake kazni (to pa le v slučajih lahke poškodbe — v težjih slučajih pa bi mogla biti to olajšujoča okolnost).

2. Malomarne povzročena telesna poškodba.

Doslej smo omenili telesne poškodbe, ki so namenoma storjene. Pa tudi iz malomarnosti povzročene telesne poškodbe so kaznive. Teža kazni se ravna po teži poškodbe. Čim težja je poškodba, tem težja je kazen. Za zelo težke in težke poškodbe (navedene zgoraj pod a) in b) se kaznuje storilec z zaporom od sedem dni do enega leta; če pa je bil storilec po svojem poklicu ali poslu dolžan biti pazljiv (n. pr. šofer, železničar, zidar, tesar itd.), pa z zaporom od 6 mesecev do 5 let. Če pa je poškodovaneec za tako poškodbo umrl, se kaznuje storilec z zaporom do treh let; če pa je mogoče že vnaprej vedeti za smrt ali je moral biti po svojem poklicu ali po

slu pazljiv, se kaznuje s stroгим zaporom od enega do petih let.

Ako so z malomarnostjo povzročene poškodbe manjše (pod točko c, č), se kaznuje storilec z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 Din. Če pa je storil tako poškodbo kdo, ki je po svojem poklicu ali poslu dolžan biti pazljiv, se kaznuje z zaporom do enega leta. Dejanja iz tega odstavka pa se preganjajo le na predlog poškodovanca.

Pravni nasveti

Zavarovanje poslov v poljedelskem delu. C. J. v O. Imate posla že več let, ki je zaposlen tako pri hišnem kakor tudi v poljedelskem delu. Zavarovan ni bil. Sedaj pa je zbolel in predvidoma ne bo več sposoben za delo. Ker je brez sredstev bo padel domači občini v breme, ki Vam grozi s tobo na odškodnino, ker niste posla zavarovali pri OUZD. — V zmislu zakona o zavarovanju delavcev niste bili dolžni zavarovati posla, ki je pretežno zaposlen v poljedelskem delu. Kot taki posli se smatrajo tudi gospodinjje, ki kuhajo za poljedelske delavce ter tudi same delajo na vrtu kakor na polju. Tudi če bi posla zavarovali pri OUZD, ne bi prejemal bolezenske podpore dalje kot eno leto. Domača občina Vas uspešno ne bo mogla tožiti. — Prodajalec ne jamči pri prodaji bolne živine za vzitost mesa. P. M. v L. Pri teletenju je sicer krasn krava po nesreči zbolela. Poklicali ste mesarja, povedali kako je s kravo in sta se pogodila, da jo kupi za 1300 Din. Z vozom jo je mesar takoj zapeljal v klavnico, zaklal, uradni živinozdravnik pa je ugotovil nevžitost mesa in dal celo kravo vričiti. Mesar se brani plačati kupnino. Kdo trpi škodo? — Ker je mesar vedel, da kupnje bolno kravo, takšno kakor je, je plačal za njo zelo nizko ceno. Če bi bilo meso krave užitno, bi mesar sijajno zaslužil, ne da bi Vam več plačal kot zgovorjeno kupnino. Meso pa je bilo nevžitno zato je imel mesar zgubo. Ker ne bi delil z Vami dobička ima tudi škodo trpeti mesar sam. Če noče plačati z lepa, pa ga tožite.

78

antelarcam in razočal-
tam jedil roke. Obed sta-
v te restavraciji eno
marbo. Dobi se v prvi
visti boršč, znana ruska
narodna jed v obliki čor-
be. Poleg tega pridejo na
mizo še druga tipična ru-
ska jedila. Restavracija
priprava kosček bivšega
doma ruskim emigran-
tom, ki so glavni gosti
v restavraciji. Navad-
no zabavajo v njo emi-
granti, ki so zavzeli v
Režiji visoka mesta. Stre-
žijo jim na žene in de-
vica iz bivše ruske ar-
istokracije. Navadne na-
merice ne dajejo, pač
pa potrebuje emigranti od
tega do časa prostovoljne
zbirke, da lahko kupijo
domovinske stvari, v Parizu
je več takih restavracij.

Važno za avtomobiliste.
Za avtomobiliste je jako
nevarno, če pozimi zme-
zne vodo v hladilniku. Po-
sledice so težke, ker lah-
ko hladilnik poči. Novo
sredstvo, ki preprečuje,
da ne zmrzne v hladilniku
voda, je »glyantin«, ki
se v vodo raztopi. »Gly-
antin« je brez barve in
brez vonja, ne prijema
niti laka niti kovine in
se ne izpari z vodo
vred, in bač zato je nje-
gova uporaba praktična.

da nama s svojim znanjem pomorete, da ne bova
osleparjena od kravjih trgovcev!

Izrekel sem to z onim vzvišenim Vitalisovim na-
stopom, katerega se je bil vedno posluževal, kadar
je hotel pridobiti ljudi.

Čemu, vruga, pa rabite kravo?

Z nekaj besedami sem mu pojasnil, kaj hočeva
s kravo.

Dobra dečka sta! — naju je pohvalil. »Jutri zju-
traj vaju pospremim na sejnišče in obljubim vama,
da krava, katero vama izberem, ne bo imela umet-
nega repa.

In tudi ne umetnih rogov? — je vprašal Mattia.

Tudi umetnih rogov ne!

In tudi napitjenih vinen ne?

Lepa in dobra krava bo. A kdor hoče kaj ku-
piti, mora imeti s čim plačati.

Brez odgovora sem odvezal svoj robec, v ka-
terem je bil spravljen najin zaklad.

Prav! Pridi me iskat jutri zjutraj ob sedmih!

Koliko bova pa dolžna nama, gospod živino-
zdravnik?

Nič! Mar misliš, da bom vzel denar od tako
dobrih dečkov kot sta vidva?

Nisem vedel, kako naj se zahvalim vsemu možu,
a Mattia je imel dobro misel:

Gospod, ali ljubite godbo? — je vprašal Mattia.

Zelo, dečko moj!

Ali greste zgodaj spat?

To vprašanje je bilo precej neskladno, vendar
je živinozdravnik tudi nanj odgovoril:

Ko odbije deveta ura.

Hvala, gospod, na svidenje jutri zjutraj ob
sedmih.

Razumel sem Mattijevo misel.

Hočeš, da igrava podoknico živinozdravniku? —
sem ga vprašal.

Prav to sem mislil, podoknico, ko bo šel spat,
kaj takega storiš le onim, ki jih imaš rad.

Dobro misel si imel! Vrniva se v gostilno in
načrta se komade za najin koncert.

Pri poslušalstvu, ki plača, ni treba plačati, a
kadar z godbo plačava sama, se je treba potruditi.

Nekaj minut pred deveto uro sva bila pred živino-
zdravnikovo hišo, Mattia z gosli, jaz pa s harfo.

Točno ko je ura začela biti devet, sva zaigrala.
V tej ozki tihi ulici je naše sviranje odmevalo kot
v najbolj zvoneči dvorani. Okna so se odprla in pri-
kazale so se glave, odete v čepice, v rute in v svilu.
Od okna do okna so se začudeno povpraševali.

Naš prijatelj živinozdravnik je stanoval v hiši,
ki je imela na vogalu ljubek stolpič; na tem stolpiču
se je odprlo okno in on sam je pogledal ven, kdo igra.

Gotovo naju je spoznal in je razumel najino na-
mero, ker je z roko namignil, naj utihneva:

Odprem vama vrata, igrata bosta lahko na
vrtu.

Trenutek pozneje so se nama odprla vrata.

Dobra dečka sta! — nama je rekel in nama krep-
ko stisnil roko. »A tudi lahkomisljena sta. Menda
nista pomislila, da vaju lahko ustavi stražnik radi
kaljenja nočnega miru.«

Najin koncert se je nadaljeval na vrtu, ki sicer
ni bil posebno velik, a zelo ljubek; v sredi je bila
lopa.

Ker je bil živinozdravnik poročen in je imel več
otrok, sva kmalu imela poslušalstvo. V lopi so pri-
žgali sveče in igrala sva do desete ure. Ko sva kon-
čala en komad, so nama poskakali in naju prosili
drugega.

Mali oglasnik

Vesaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebnosti ali prodajo svoje pridelke ali iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

1.000 Din tedensko

zaslužite za obiskovanjem v Vašem okraju. Znamko za odgovor. - Tovarna Kosm s. Ljubljana, pošt. predal 307.

Pomaranče in limone

italijanskega in španskega izvora, in zelenjave, vedno sveže prvovrstno blago nudi Celestina Glavnik, Ljubljana, Pogačarjev trg 1.

Trgovski učenec

srednješolsko izobrazbo, iz dobre hiše, se sprejme. Modna konfekcijska trgovina Jakob Lah, Maribor, Glavni trg 2.

Učenca za podobarsko obrt sprejemem v pouk Dragotin Hrovat, Domžale 11.

Sivilja išče učenke. - Naslov v upravi pošt. št. 1423.

Hiša, 2 sobi, klet, hlev in vrt naprodaj. Janek Burger, Moste 50 p. Komec 1a.

Hišo, zidano, krita z lesom, opekno in sadno vrtem prodam. - Ivan Poš. - Brenov grič 21 p. Vrhnik.

Črna, 10.000 kg, do brega, po 75 p. in prodaj. Gorji vrh 3 nad Javorjem pri Litiji.

Posvetilo hiša, 7 orahov, v zemlje naprodaj. Janek M. uš Dragoner 92, p. Brezovica.

Mizarški vajenec, ki je že učil, in mlad p. m. čnik, se sprejmeta. T. Jeglič, strojno mizarstvo Rad. vlijica.

Sivaini stroji zelo poceni na prodaj. Naslov v prav. »Domoljub« št. 1453.

V pouk zidar. obrti

sprejemem takoj dva poštena mladenč. - Anton Meluk, zidarski mojster, Dovje št. 8. p. Mojstrana.

Dva učenca in enega pomočnika takoj sprejemem - Strojno mizarstvo Henrik Bitenc, Vižmarje, Št. Vid nad Ljubljano.

Krojaškega vajenca

sprejemem takoj - Vsa oskrba v hiši. - Karol Dolinšek, krojač, Vrhnja, p. Kamnik.

Svinjo, brejo, lepe pasme, ki bo sk. - tila do 19. marca, 1. a naprodaj. Jakob R. bol, Razpotje pošta Vauče.

Valenca, ki ma veselje do čevljarstva, spr. im. m. Vsa oskrba v hiši. J. rnej Kurent, čevljar, Črnuče 53, p. Jezica.

Proda se dobro ohranjen čevljarški stroj. Mala cilindrica. L. ubijana, Vel. čolnrska ulica št. 10. Zupančič.

Učenec poštenih kmetijskih staršev, se takoj sprejme za mizarstvo obrt. Vsa oskrba v hiši. Krear Jakob, miz. moj. v Vižmarjih št. 2, p. Šta Št. Vid.

Vajenec, treznih in poštenih staršev sin, se sprejme v čevljarstvo obrt. Hrana in stanovanje v hiši. Ivan Lindič, čevljar v Mokronogu 42.

Kupim 80 do 100 m² lesenovih nežamanih plohov deb. le, od 8 do 12 cm širine in 4 m dolžine, ali hloste od 30 cm in 4 m dolžine naprej. - Ponudbe na upravo od šifro »Plotič« št. 1337.

Pritožba zoper vojnika. C. A. v S. Uvrščeni ste med »vojničarje«, dasi ste služili vojake že v Avstriji in od 27. 1. 1919 do 1. 1. 1920 v Jugoslaviji. Leta 1926 pa ste bili na pregledu spoznani za stalno nesposobnega. - Pogrešili ste, ker najbrže niste prosili za vstetje vojaškega službovanja med vojno v aktivno delo. Obrniti bi se morali na županstvo, da Vam izda »uradno uverjenje« o Vašem vojaškem službovanju. S tem uverjenjem bi bili pri komandi vojnega okrožja zaposlili, da se Vam vstete vojno službovanje v aktivno službo (kadrovski rok) in da se Vam izda vojaška odpustnica (izprava). Ker Vas je komisija spoznala za stalno nesposobnega in se smatra, da niste odslužili kadrovskega roka, so Vas uvrstili med vojničarje. - Svetujemo, da vložite proti vpisu za vojničarja pritožbo na komando vojnega okrožja in priložite »uverjenje« županstva v Vašem službovanju.

Boljševiška brezbožnost

V prvem členu sovjetske ustave iz 1. 1918 je določeno, da se izpelje ločitev med cerkvijo in državo in vsem državljanom dovoli svoboda verske in protiverske propagande zato, da se delovnemu ljudstvu zagotovi popolna svoboda vesti. A sovjetska vlada ni bila zato nepristranska. Verska propaganda se je na vse strani onemogočala, brezverska pa podpirala. Zaplenila je cerkveno premoženje, visoke davke je zahtevala za rabo cerkva in duhovniških stanovanj, v mestih je skušala napraviti s tem, izgovarjaje se na stanovanjsko bedo, duhovnikom bivanje nemogoče, niso hoteli v državnih tiskarnah (in drugih ni bilo) tiskati verskih knjig, petdnevni delovni teden se ni oziral na verske dneve počitka.

V aprilu 1929 pa so spremenili prvi člen ustave, da se glasi: vsi državljani imajo svobodo verskega bogočastja in protiverske propagande. A onemogočajo tudi svobodo bogočastja prav tako kakor prej svobodo verske propagande, medtem pa ima po načrtu izvedena protiverska propaganda popolno moč oblasti.

Šolske otroke komuniste navajajo, naj s tovariškim ravnanjem z vernimi otroci te polagoma privežejo nase, tako se nalezajo tudi njihovega mišljenja. Učiteljstvo pa s svoje strani zbujajo najprej dvome o verskih resnicah. Pošolsko mladino pa »vzvajajo« v brezverstvu društva brezbožnikov, ki jih pod-

Čudežni balzam!

Iz hvaležnosti, ker ste poslali res izborno zdravilo proti kurji očesom, Vam prilagam 20 Din za dva lončka, ki jih bom podaril svojemu prijatelju. - Spoštovanjem: Josip Pucelj, Grad Dob. p. Št. Rupert-Mokronog. - Rešite se tudi Vi kurjih očes, bradavic, trde kože, bul itd. Zahtevajte povsod samo **Radio Balzam**. Lonček 10 Din (predplačilo), povzetje 10 Din. Dva 28 Din, tri 38 Din, pošlje R. COTIC, Ljubljana VII - Kamniška ulica 10 a.

pira ves državni aparat. Okrog sto protiverskih visokih šol, nad 20 muzejev, od visoke šole do gledališča in kinov, od znanstvenih knjig do koledarjev in zasmehljivih časopisov, vse je usmerjeno na protiversko propagando. Proti voditeljem verskih zajednic naprejo boljševiki procese radi političnega delovanja in nasprotovanja. Cerkev smatrajo kot zadnjo nasprotnico sovjetske unije in njenih načrtov.

Kako umestno je torej, da ponavljamo v molitvi: Sveta Devica, prosi za nas! Sveti Ciril in Metod, prosita za nas! Odrešenik sveta, reši Rusijo!

Kateri otroci so v največji nevarnosti

Nemški pisatelj Rudolf Allers, po rodu žid, pa spreobrnjen, iskren katoličan, piše v svoji knjigi: Postanek značajnega človeka, med drugim tudi sledeče:

V največji nevarnosti, da se izpridijo, so v družini: otrok edinec, najstarejši in najmlajši otrok.

Otrok edinec. Otroci, ki nima tovariša in tekmeča, otrok, na katerega se obrača vsa skrb in ljubezen in vzgoja v družini, tak otrok je v posebni nevarnosti, da se mu zmaliči značaj. Strogost in prevelika miloba vzgojiteljev se pri vzgoji edincev prav posebno odraža. Otrokova samovoljnost zadeva na manjše težkoče, težnja za skupnost se pri takem otroku težje razvije, pretirana skrb in bojazen za otroka tudi otroku vceplja ta strah, ga dela nesamostojnega, slabica za življenje. Vzgoja pomenja vzgojo za samostojnost in odgovornost in taka vzgoja je pri otroku-edincu otežkočena.

Najstarejši otrok v družini. Tudi ta je ogrožen bolj kot drugi. Nekaj let zavzema posebno stališče, pridejo drugi, pa izgubi svoj prestol. V mlajših bratih in sestricah gleda tekmece. Napačno je, ako starši starejše otroke postavljajo za nadzornike, soodgovornike za mlajše.

Najmlajši otrok. Starši često takega otroka raznežijo, omehkužijo, otrok zapade nevarnostim, kot bi bil edinec. To je ena nevarnost, druga pa je, da otrok pri uspehih starejših često dobi občutek manjvrednosti. Kuša si pomagati in zboljšati svoje stališče s tem, da svojim tekmečem jemlje veljavo, jih razvrednotuje s tožbo, obrekovanjem. Napačno je ravnanje, součence postavljati kot paznike nad drugimi itd. »Ne delaj otrok za policajce nad drugimi, nad brati, še manj jih slovesno v njihovo službo umeščaj!«

FRANCOSKA LINIJA CIE. GLE. TRANSATLANTIQUE (FRENCH LINE) HAVRE—NEWYORK

Najkrajša pot v Severno Ameriko s francoskimi brzoparniki velikani: »Ile de France«, »Paris« itd.

Potnikom iz Ljubljane do Pariza ni treba nič presedati. - Otroci in mladoletni dobijo vedno zanesljivo spremstvo v veliki domači družbi. - Najkrajša pot v Argentino, v Južno Ameriko gre pa čez Marseille s francoskimi brzoparniki.

Vsa pojasnila daje zastopnik:

IVAN KRAKER v Ljubljani
Koledarska ulica št. 35.

Dlačice na bradi itd.

Vas zenirajo, cenj. dame. Kvarijo Vam Vašo lepoto, eleganco in sramežljivost. »Venera« eliksir Vas reši v par sekundah brez opasnosti, brez bolečin vseh nepotrebnih dlak. Naročite še danes, ne bo Vam žal. - Botica 10 Din (predplačilo), na povzetje 18 Din. - Dve 28 Din, tri 38 Din pošlje R. COTIC, Ljubljana VII - Kamniška ulica 10 a.

Zahvala Dne 18. januarja 1931 mi je pogorel vezani kozolec, ki sem ga imel zavarovanega pri »Vzajemni zavarovalnici« v Ljubljani. — Ker se je škoda zelo kulantno ocenila in odškodnina takoj izplačala, se čutim dolžnega, da se »Vzajemni zavarovalnici« javno zahvalim in ta čini domači zavod vsakemu najtopleje priporočam. — Alojzij Dolničar, posestnik, Pleše št. 4, občina Šmarje.

L. Mikuž

Ljubljana, Mestni trg 15

Na malo **Dežniki** Na veliko

Ustanovljeno 1839 Telefon 2282

Šivalne stroje vseh najboljših znamk kupite veliko ceneje kot povsod drugje v trgovini **M. Plevel, Preska, pošta Medvode**. — Istotam kupite naiceneje tudi kolese, gramofone in ure.

Bili so v kopališču — spoznala sta se — in zasnubil jo je. Fant ves srečen in vesel pravi: »Tako! stopim pred tvojega očeta, tamle ravno prihaja iz vode.«

»Mar misliš, da je to primeren čas in kraj?«
»Seveda je, kajti, kadar je v kopelji, gotovo nima čevljev na nogah.« je dejal previdni snubač.

Zobotehnik Jožef Žibert

se je povrnil s potovanja in zopet posluša v Kamniku »Pri Grogu«.

NAZNANILA

n. Kat. izobr. društvo Dol pri Ljubljani naznanja, da vprizori v nedeljo, 15. febr. ob 3 pop. 3 dejansko veseloigro »Pri beleni konjicku«, za nametek je kakor tudi navadno petje, mešan in moški zbor in še dva kupleta. Prijatelji poštenega veselja vljudo vabljani. — J. L.

n. Smlednik. Za pustno nedeljo 15. febr. 1931 so si izbrali preizkušeni igralci našega prosvetnega društva igro »Križarska vojska«. Veliko je bilo premišljevanja, kako bi spravili ne samo m'ade, ampak tudi starejše v dobro voljo, ki postaja tako redek gost na svetu. Zato pričakujemo, da se ne bomo zmotili, če pravimo, da bodo vsem teklo solze od smeha. Kako, bo, bomo poročali.

Oče je prišel domov in Stanko ga je takoj pričel obdelovati z vprašanji. Dejal je: »Zena je moževa boljša polovica, kajne?«

»Tako pravijo navadno, je odvrnil oče.
»Kako pa, če se moč dvakrat oženi, ali potem nič ne ostane od njega?«

Ako Vas muči

protin in trganje, otrplost in krči v žilah, zbadanje in bolečine v udih, rabite popolnoma neškodljivo, že davno preizkušeno sredstvo

Rheusanal

Dobiva se v vseh lekarnah in pri edinem proizvajalcu

Apot. ARKO Zagreb

Dva agenta sta se sešla. Pravi prvi: »Kaj pa te je pičilo, da se tako kisló držiš?«

»Kaj bi se ne. Prejšnji teden so mi na železnici izgubili trgoški kovček. Zahteval sem odškodnino tritisóč dinarjev in — — —«

»Aha, železniška uprava ti ne mara izplačati?«
»Ne, je odvrnil prvi potnik ježno »kovček so našli.«

Wiener Messe

8. do 14. marca 1931 (Rotunda do 15. marca)

Posebne prireditve:

Pohištvo / Reklama / Salon za modno kožuhovino / Razstava antikvitet in umetnin

Razstava »Novodobnega obratovanja«
Mednarodna razstava avt. mobilov in motornih koles

Sejm železnega in patent. pohištva / Razstava hranil in nasladi / Stavbarstvo in gradnja cest / Tehniške novosti in iznajdbe

Poljedelska in gozdarska razstava
Avstrijska lovška razstava
Poljedelski stroji in orodja

Nobenega vizuma! S se msko izkaznico in potnim listom prost prestop na meji v Avstrijo. Ogrski tranzitni vizum se dobi na meji proti predložitvi sejmske izkaznice. Znatne vozne olajšave na jugoslovanskih, ogrskih in avstrijskih železnicah, na Donavi, Jadranskem morju ter na zrakoplovih. Pojavila vseh vrst kakor tudi sejmske izkaznice (po Din 50.—) se dobe pri

Wiener Messe A. G. Wien VII.

kakor tudi — v dobi lipskega pomladanskega sejma — pri Auskunftsstelle in Leipzig Oesterr. Messehaus in pri častnih zastopnikih v Ljubljani:

Avstrijski konzulat, Dunajska cesta 31
Josip Zidar, " " 31
Zveza za tujski promet " " 1

Nervozni umirajo zgodaj!

Ste li opazili pri sebi četudi le tupalam katerega izmed naslednjih znakov bližajoče se živčne oslabelosti?

Hito razburjenje, nerazpoloženje, drgetanje udov, nemirnost, utrujanje srca, omotični napadi, tesnoba, nespečnost, nemirne sanje, neobčutljivost posameznih telesnih delov, plašljivost, prevelika razdražljivost spricu ugovarjanja, ropota, duha, pozele po omanjih, tobaku, alkoholu, čaju, kavi, trzanje očesnih vek ali migljanje pred očmi, naval krvi, tesnoba, muhavost, odpoved spomina ali govora, izredna nagnjenost ali odvratnost. Ako se pojavijo pri Vas kateri teh znakov nervoznosti, eden, možan ali več hkrati, tedaj so Vaši živci resno oslabileni in potrebujejo okrepila.

Ne pustite tega vnuemar še naprej, ker slede temu lahko kmalu resno motnjo duševnih zmognosti kot nesmiselno govorjenje in nazavedna dejanja, hitra telesna propust in zgodnja smrt. Nič ni na tem, odkod Vaša živčna oslabelost, vabim Vas, pišite mi Radevolje. Vam

Zastoni in pošilnine proslo enostaven način odkritem

ki Vam bo pripravil veselo iznenadenje. Morda ste za razna sredstva izdali že mnogo denarja, dosegli pa v najboljšem slučaju le kratkotrajno zboljšanje. Zagotavljam Vas, da poznam pravi način

kako stahosti Vaših živcev odpmoči.

Ta način prinese oben m tudi zboljšanje razpoloženja, veselje do življenja, moč in delazmožnost, da, pisal mi je že marsikdo, da ga je povsem prerodil. To dokazuje tud mnen zdravnikov. Stane Vas samo dopisnico. Pošljem Vam zelo poučno

kn lgo popolnoma zastoni.

Če Vam ni mogoče pisati takoj, si spravite to oglas!

Ernst Pasternack, Berlin, SO.

Michaelkirchplatz No 13. Abt. 317

Ženini in neveste!

Kadar kupujete balo, oglejte si lepo zalogo vsakovrstnega blaga kakor: Cvilha za modroce, bele kontenine ozke in široke, rjuhe, kovtre, koece, koperte, preproge, zastore; krasna voln. blaga in črni kamgarni, vse po zelo znižanih cenah.

Priporoča se za cenj. obisk!

Vinko Savnik, Radovljica

V neki župniji je pred kratkim župnik pripravil cigana in ciganko, da sta se poročila. Po cerkvenem obredu ju je povabil v župnišče ter razmeram primerno pogostil. Toda, že takoj naslednji dan je bilo v župnijski pisarni vse polno cigank in ciganov, ki bi se vsi radi poročili, seveda samo zaradi dobre pogostitve. Izmed vseh teh pa je župnik samo še dva para mogel izbrati, vse drugo je bilo ali preblizu sorodno, ali pa so bile druge ovire.

Kaplan dotične fare pa je v kraju ustanovil pletilsko zadrugo, ki je prav dobro uspevala. Ona, župnik in kaplan sta imela vsak svojo sestro, ki sta jima vodili gospodinjstvo. Po drugi ciganski poroki pride župnikova sestra k kaplanovi ter ji pravi: »Vaš že, vaš, Vaš se je vrغل na »štrikarijo« a naš pa na »cigaj-narijo«.

F. KOS, LJUBLJANA

Židovska 5.

nudi neprekosljive pletilne stroje »Waler« v vsi pripadajoče potrebščine, hitri pouk v pletenju, volno, bombaž in pletenine la-
ga izdelka, v veliki izbiri in nizkih cenah.

Brezobrestna posojila

za zidavo hiš, za nakup hiš in posestev, za prevzem hipotek na hišah in posestvih daje svojim članom

„Jugrad“

Jugoslovanska gradbena in kreditna zadruga r. z. z. o. z. v Ljubljani, Kolodvorska ulica 35/I.

Pravila proti plačilu Din 5.— v znamkah. Za odgovor prosimo znamko.

Uradne ure od 8—12 in od 14—18.

V VSAKO HISO »DOMOLJUBA«

Dermitizma Trganja Glavobola Živčne bolezni

se rešite takoj, če rabite fran-
cosko žganje Radium vinski
cvet

„ELEVATOR“

Zahtevajte takoj vzorec, ki
vam ga brezplačno pošlje

„PIRETRIN“ D. D.
ZAGREB, Branimirova ul. 43

Flge laške slive bosanske in brinje

vseh vrst nudi najceneje

FRAN POGAČNIK, LJUBLJANA

Dunajska cesta 36.

Kdorkoli želi
kupiti harmo-
ni-ko zares doma-
čega izdelka, za
katere jamčim
2 leti, naj iste na-
roči pri pravi
jugosl. izdeloval-
nici harm. nik
Frane Kucier,
post. Drenov grič
pri Vrhniki, Ju-
goslaviji.

Istotam dobite vse potrebščine za harmo-
nike in kakor tudi glasove. Sprejemam vsake
vrste harmonike v popravilo. Proti primer-
nemu doplačilu zamenjam glasove, ako sa-
teremu ne konvenirajo pri kaki glasbi ali pa
da imajo za njega neprijeten glas. Pri meni
dobite vse vrste harmonike kakor tudi kro-
matične prav po ugodni ceni.

Narčnik, ki prinese seboj odrezek tega
oglasa, ima pri ceni večjo ugodnost.

Neki politični agitator se je vrnil utro-
jen domov. »Povem ti, Franca, osemurni
delavnik bo človeštvu v veliko korist in
dobroto.« Žena ni na to nič odgovorila ter
nemočno dalje brala knjigo. »Nikomur se
bo treba delati več kot osem ur« je nade-
ljeval. Spremenil je glas ter dejal tiše:
»Franca, ali je moja večerja pripravljena?«
»Ne« je odvrnila žena. »moj osemurnik je
danes končal že ob štirih popoldne.«

Ljudska posojilnica

reg. zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani

obrestne hranilne vloge po najugodnejši obrestni meri, vezane vloge po dogo-
voru ter brez vsakega odbitka. — Tudi rentni davek plačuje posojilnica sama.

Svoje prostore ima tik za frančiškansko cerkvijo v lastni palači, zidani še pred
vo no iz lastnih sredstev. Poleg jamstva, ki ga nudi lastna palača, veleposestvo
in drugo lastno premoženje, jamčijo pri Ljudski posojilnici kot zadruzi z ne-
omejenim jamstvom za vloge vsi člani s svojim premoženjem, ki presega več-
kratno vrednost vseh vlog.

Hranilne vloge znašajo nad 190 milijonov Din.